І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIV. Ч. 142. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 30-го ЛИПНЯ 1957 П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JULY 30, 1957 No. 144. VOL. LXIV.

ҐВАТЕМАЛЯ В ЖАЛОБІ ПІСЛЯ ВБИВСТВА ПРЕЗИДЕНТА КАСТІЛЬЙО АРМАСА

ПРЕЗИДЕНТ ВИСИЛАЄ СИНА МАЙОРА АЙЗЕНГАВЕРА, ЯК СВОГО ПРЕДСТАВНИКА, НА ПОХОРОН ҐВАТЕМАЛЬСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА; ВБИВСТВА ДОКОНАВ ПАЛАЦОВИЙ ҐВАРДИСТ ВАСКЕЗ; УРЯД ВІДМОВИВСЯ ПОТВЕРДИТИ ПЕРВІСНЕ ТВЕРДЖЕННЯ, ЩО ВІН БУВ КОМУНІСТОМ

Ґватемаля. — В неділю 28-го липня юрба людей товпилася коло президентського палацу, щоб віддати останню прислугу вбитому президентові Карльосові Кастільйо Армасові, якого застрелив ґвардист палацової варти Ромео Санчез Васкез в п'ятницю ввечорі 26-го липня. Зараз після вбивства видали були повідомлення, що Васкез мав зв'язки з комуністами, але в неділю новий президент Артуро Ґонзалес Лопез відмовився потвердити цю інформацію. Гадають, що уряд видасть повідомлення в цій справі аж у вівторок, 30-го липня, після похорону вбитого президента. Президент Айзенгавер висловив своє співчуття ґватемальському урядові і повідомив, що на похорони висилає сина майора Джана Айзенгавера, який буде особистим представником Президента. Люди годинами чекали на вулиці під час дощу, щоб дістатися до палацу, в якому лежить тіло Кастільйо Армаса. Вбивство президента Ґватемалі відбулося серед таких обставин. — Ввечорі 26-го липня вартовий із прибічної ґвардії в президентському палаці Ромео Санчез Васкез застрелив президента Ґватемалі 42-річного Карльоса Кастільйо Армаса коли він із дружиною Оділією Пальомо входив до палацової їдальні. Вбивник дав два постріли до президента, і одна куля пробила аорту, — внаслідок чого президент негайно помер. Тією самою зброєю вбивник застрелив себе. Президент Кастільйо Армас кінчав другий рік своєї чотирорічної каденції. Він звернув на себе увагу всього світу в червні 1954-го року, коли в ранзі підполковника очолив повстання проти тодішнього про-комуністичного президента Ґватемалі полковника Арбенза Ґузмана. Кастільйо Армас керував країною без конституції аж до осени 1954-го року, коли крайова Конституційна Асамблея вирішила, що від 1956 року Кастільйо Армас буде конституційним президентом Ґватемалі аж до березня 1960 року. Після вбивства президента перейняв владу визначений конґресом віцепрезидент Луїс Артуро Ґонзалес Лопез, який 27-го липня склав присягу як президент країни і негайно оголосив воєнний стан в державі на протяг 30-ох днів. Згідно з цим станом припинено діяння 13-ох головних конституційних прав. Армія виконує контролю над всією країною в якій панує повний спокій. В цілій державі заведено поліційний час, і ніхто без окремого дозволу не сміє виходити на вулицю від 9-ої години ввечорі до 6-ої години ранку. Всі політичні партії припинили свою діяльність. Конґрес вже видав зарядження, що президентські вибори мусять відбутися впродовж найближчих чотирьох місяців. Численні ґватемальці, жінки й чоловіки, негайно одяглися в чорну одежу на знак жалоби по застреленому президентові. Новий президент Ґватемалі Ґонзалес Лопез народився в 1900 році, в 1926 році закінчив права і після того був суддею в різних місцевостях, а в 1945 році він став суддею Найвищого Суду Ґватемалі. Він був також головою Товариства Ґватемальських Адвокатів. В своїй дотеперішній діяльності Ґонзалес Лопез завжди гостро виступав проти підривної комуністичної діяльности. Ґватемальський амбасадор в Вашинґтоні запевнив державний департамент, що новий ґватемальський уряд буде продовжувати демократичну і протикомуністичну політику, яку вів вбитий президент Кастільйо Армас. Президент Айзенгавер заявив, що це є велика втрата не тільки для ґватемальського народу, але і для всього вільного світу. Колишній прокомуністичний президент Арбенз Ґузман, який перебуває на еміґрації в Уруґваї, відмовився скласти заяву в справі вбивства президента Кастільйо.

Карльос Кастільйо Армас, президент Ґватемалі, вбитий ґвардистом-комуністом.

Люїс Артуро Ґонсалес Льопез, Віцепрезидент Ґватемалі, що обняв функції президента після вбивства президента Армаса.

Тисячі ґватемальців продефілювали біля домовини президента Армаса в столичному Національному Палаці.

Від землетрусу в Мехіко згинуло понад 100 осіб, більш як 600 поранених

Мехіко Сиріті. — В 2:37 год. по півночі в неділю 28-го липня почався в центральній долині Мехіко сильний землетрус, який тривав три мінути і спричинив смерть понад 100 осіб, а більш як 600 осіб є поранені. Землетрус захопив столицю країни Мехіко Сиіті, в якій згинуло коло 40 осіб, а число поранених в тому місті сягає до 300. Землетрус сягав аж до міста Акапулько, яке є віддалене від столиці 190 миль. Втрати від цього найсильнішого в нових часах землетрусу в Мехіко є і в містах Кернавака, Пуебля, Чілпанцінґо і Оахака. Докладного числа жертв і висоти матеріяльних втрат не можна встановити, бо ще не є відкопані завалені доми, в яких находяться жертви цієї катастрофи. На щастя, немає жертв між американськими туристами, які в більшому числі мешкали в готелях столиці. В Мехіко Сиіті 50 житлових домів сильно пошкоджені і поліція їх оберігає, щоб люди не зближалися до них з огляду на небезпеку завалення. Під час землетрусу перервано електричні проводи, і населення 4-мільйонової метрополії було без світла. Але впродовж дня вдалося направити 70 відсотків електричного проводу. Найбільше окреме нещастя було при вулиці Альваро, де завалився новвибудуваний дім. З-під його руїн чути було крики присипаних людей. Завалилася й позолочена Статуя Свободи, з ангелом на вершку.

Труман закликає до обережности в справі військової диктатури в СССР

Ню Йорк. — Колишній президент Геррі С. Труман написав для „Норт Амерікен Нюспейпер Алаєнс" статтю, в якій перестерігає американців, щоб не прикладали великих надій до тієї можливости, що в СССР може прийти до влади військовий диктатор маршал Жуков, — бо військова диктатура зовсім не була б краща від політичної. На думку Трумана американці і вільний світ нічим не повинні заохочувати народи в СССР до того, щоб із двох нещасть, політичної і військової диктатури, вибирав цю останню, бо диктатор в військовій уніформі є диктатором, який здобув владу насильством, а не з волі народу. Жуков підтримав Хрущова в його боротьбі проти Молотова, Маленкова і Кагановіча. Історія вчить нас, що коли військо вмішується до боротьби поміж диктаторами, то з того часто виникає військова диктатура (Юлії Цезар і Наполеон). В СССР по раз перший на перше місце висунулася постать військовика — маршала Жукова. Та для ЗДА і вільного світу немає значення, чи диктатор в СССР буде в цивільній одежі чи в військовому однострої, бо ми змагаємо до того, щоб у цілому світі була така влада, яка б вийшла з волі народу і працювала для добра того ж народу, — заявив колишній президент.

Американська фльота готова відбити найсильнішу атаку совєтських підводних човнів

Норфолк, Вірджінія. — Адмірал Френк Т. Воткінс, який недавно обняв команду над тими морськими силами при атлантійській фльоті ЗДА, які мають поборювати ворожі підводні човни, заявив, що він зможе зі своїми силами відбити навіть найсильнішу атаку совєтських підводних човнів. Адмірал Воткінс сказав, що демократія ніколи не підготовляється до аґресивної війни, бо вона думає тільки про те, щоб могла бути готова до відбиття совєтської аґресії. На його думку, совєтська підводна фльота на Атлантику має за ціль перервати водні шляхи, щоб ЗДА не могли постачати до Европи воєнні матеріяли на випадок війни. Він твердить, що совєтські підводні човни ще не перебудовано таким способом, щоб могли в більшій кількості користати з керованих ракет.

Шерей, Рейнарович і Маркович дали концерт на Союзівці

Союзівка, Кергонксон. — Минулої неділі, 28го липня, відомі наші оперові солісти Ганна Шерей, мецосопрано, і Лев Рейнарович, баритон, та піяністка Зоя Маркович дали в пополудневих годинах концерт арій і пісень на цій вакаційній оселі УНСоюзу в Кетсскілах. Концерт складався з двох частин, у першій з яких артисти, виступаючи у вечірніх одягах, виконали ряд арій з опер й композицій, а в другій частині, виступаючи в народних костюмах, виконали головно ряд народних пісень та дует з опери „Запорожець за Дунаєм", одушевляючи зібрану публіку.

У МОСКВІ РОЗПОЧАВСЯ ПРОПАҐАНДИВНИЙ „ФЕСТИВАЛЬ" МОЛОДІ

Москва. — В неділю 28 липня ц. р. відбулось парадне відкриття „6-го світового фестивалю молоді". Святочно прибраними вулицями Москви йшов похід молоді, яка прибула з 104-х країн світу. Всі групи їхали на авто-плятформах, за абетним порядком країн. Першу групу становила Австралія. Ця „автокада" була скерована на спортовий стадіон Леніна поза містом, де відбулась дефіляда учасників. На урядовій трибуні засіли всі совєтські головачі з Хрущовим, Булґаніним, Ворошиловим і Жуковим на чолі. У параді взяло участь коло 12,000 різнонаціональної молоді. Деякі прогулянки ще в дорозі. Найчисленнішу групу становлять китайці, потім мадяри, поляки, болгари, французи й італійці. Приявними є також шведи й індійці, суданці й мехіканці, японці, ісляндці й ін. З З'єдинених Держав прибула група молоді з 140 осіб. Коли один із них хотів зареєструватись в американському генеральному консуляті як турист, йому сказали, що американська амбасада нічого спільного не має з тією американською групою, бо „Фестиваль молоді" — це совєтське політично-пропаґандивна імпреза. За інформаціями західньої преси хоч між молодими людьми, які прибули на цю імпрезу до Москви найбільший відсоток становлять комуністи, проте є між ними чимало таких, яких привела туди цікавість і бажання „забавитись" на совєтський державний кошт. Десятки тисяч москвинів придивлялись походові на вулицях та на стадіоні, кричали „мір" і „дружба" та палко оплескували всі групи.

Москва запропонувала конференцію про „культурний обмін" з ЗДА

Москва. — Совєтський уряд запропонував нотою до ЗДА з останньої суботи, 27 ц. м., щоб у справі „культурного обміну" поміж ЗДА і СССР відбути окрему конференцію. Совєти погодилися цим на американську пропозицію з 24-го червня щодо обміну радіо - телевізійними передачами, але поширили американську пропозицію на ширші культурні взаємини на базі рівности, себто „обміну". Совєти мають на увазі обмін збірними й індивідуальними мистецькими силами, різними місіями й делеґаціями як теж „туристами". Совєти — кажеться в отій московській ноті „завжди були" за тіснішими взаєминами в ділянках економіки, науки і мистецтва, бо такі взаємини „спричиняються до злагіднення міжнародних відносин і поправи атмосфери в совєтсько-американських відносинах". Однак тут же совєтська нота ставить за передумову — скасування обов'язуючого за американським іміґраційним законом припису про обов'язок відбивання пальців усіх приїжджих до ЗДА. Ту американську законну постанову совєтська нота називає „суперечною з загально прийнятими міжнародними нормами". На доказ, що ніби та постанова внеможливлює „контакти", совєтська нота наводить, що в 1956 році прибуло до СССР 1,200 американських туристів, а ні один совєтський до ЗДА.

В Зах. Німеччині відкрито першу академію штабових старшин

Бад Емс. — У цьому невеликому надрейнському живці відкрито у колишніх французьких бараках під скромною назвою „Фюрунґсакademi" 6-місячний курс для 80 старшин, від сотників до полковників включно, як зав'язок школи майбутнього німецького генерального штабу. Мається на увазі перенести ту школу до Гайдельберґу, при чому з часом поділять її на відділи суходільної армії, фльоти й летунства. Програма цієї німецької школи штабовців взята за зразками американської Командної і штабової школи у Форті Лівенворт, Канзас, де й переходили вишкіл численні німецькі інструктори, колишні вихованці давньої німецької військової академії, штабові старшини. Директором є 48-річний полк. Детлев фон Румор, член кол. німецького генерального штабу за останньої війни, удекорований численними ордерами. Влаштування школи ще не зовсім готове. Здебільша воно американського походження, так само більшість військових мап — американського Штабу армії. У цій німецькій штабовій школі вживається термінології, обов'язуючої для всіх команд армій, приналежних до НАТО.

В Арґентині відбулися вибори до Установчого Зібрання

Буенос Айрес. — В неділю дня 28 липня ц. р. відбулися в Арґентині вибори до Установчого Зібрання, завданням якого — згідно з пляном тимчасового президента ген. Арамбуру — мало б бути переведення зміни конституції з 1853 року. Установче Зібрання, до якого входить 205 послів, мало б змінити конституцію в тому напрямку, щоб з одного боку обмежити владу екзекутивних органів і не давати можливостей для встановлення диктатури, і з другого боку, щоб поширити права провінцій та міст. Конституція з 1853 року почала обов'язувати в Арґентині знову після повалення перонівського режиму і після скасування тимчасовим арґентинським урядом перонівської конституції з 1949 року. В недільних виборах взяло участь яких 8 мільйонів виборців. За дотеперішніми підрахунками найбільше голосів здобула Народна Радикальна Партія. Яких 25 процент виборців віддало — згідно з інструкціями Перона — чисті картки. Багато виборців здержалося взагалі від голосування, не зважаючи на те, що обов'язуючі закони в Арґентині забороняють абстиненцію в виборах і погрожують досить суворими карами й обмеженнями громадянських прав. Тимчасовий уряд ген. Арамбуру плянує в дальшому відбуття чергових виборів, що їх ціллю мало б бути обрання нового президента і уряду. Вибори ці, якщоб Установче Зібрання і змінило в бажаному напрямку конституцію, мали б відбутися 23 лютого 1958 року.

Продають 7 воєнних кораблів, як старе залізо

Вашинґтон. — Комісія Збройних Сил в Палаті Репрезентантів погодилася на проєкт воєнної фльоти, щоб 7 перестарілих кораблів продати як старе залізо за ціну 3.000.000 долярів, хоч будова цих кораблів коштувала 123.800.000 долярів. Між цими кораблями є і бойовий корабель „Кентоки". Адмірал Ірвінґ Т. Дюк зізнав на комісії, що той корабель почали будувати під час другої світової війни і на нього видали були вже 55.000.000 долярів, бо він готовий на 73 відсотки, але пізніше припинили його будову, бо тип цього корабля був перестарілий.

ДОЛЛЕС ВИЇХАВ ДО ЛОНДОНУ НА КОНФЕРЕНЦІЮ РОЗЗБРОЄННЯ

ПО ДОРОЗІ ВІДБУВ НАРАДУ З КАНАДІЙСЬКИМ ПРЕМ'ЄРОМ

Лондон. — За короткою офіційною інформацією від пресового секретаря Білого Дому Джеймса Гаґерті, державний секретар Джан Фостер Доллес виїхав на бажання президента Айзенгавера до Лондону, щоб особисто взяти участь в тамошній конференції роззброєння. Доллес перебував від минулої суботи в Канаді, куди він поїхав на побачення з новим канадійським прем'єром Джаном Діфенбейкером. Його приїзд до Лондону передбачено на понеділок 29-го ц. м. В офіційному повідомленні зазначено, що ця подія не стоїть у зв'язку з ніякими особливими останніми подіями на Лондонській конференції. За коментарями американської преси, Президент хотів підкреслити висланням державного секретаря до Лондону велике значення, що його ЗДА прив'язують до тієї конференції, причинитись до осягнення згоди між членами НАТО в справі летунської інспекції над частинами Европи та протиставитися песимізмові, що загніздився в англійській і французькій делеґаціях у Лондоні. Лондонська конференція насправді застрягла знову на мертвій точці, при чому безпосередньо дві справи стали причиною „сліпої вулиці": відмова Совєтів получити справу припинення дальших атомових дослідів із припиненням продукції атомового матеріялу та брак згоди внутрі держав НАТО щодо контрольної інспекції летунством над частинами західньої і совєтської території. Головний представник американської делеґації, Гаролд Стассен, пред'явив Валеріянові Зорінові вже цілий західній плян роззброєння, за винятком саме точки про летунську інспекцію, щодо якої ще не погодились між собою західні альянти. Однак Захід уважає водночас неприйнятливим проєкт Совєтів, щоб припинити дальші атомові експерименти незалежно від будьяких інших постанов. Захід уважає, що це недоцільно, якщо далі пануватимуть перегони у продукції ядрового матеріялу і перегони у продукуванні атомової зброї.

Канадійський прем'єр Діфенбейкер запевнив державного секретаря Доллеса, що Канада не має нічого проти передачі північної частини своєї території під летунську контролю в рямцях міжнародної контрольної системи, яку вимагав би договір про роззброєння. ЗДА й Канада віддавна мають спільний оборонний плян та спільну радарну систему для перестороги обох країн перед несподіваним нападом. Поруч із справою Лондонської конференції роззброєння, найважливішою темою розмов Доллеса з канадійським прем'єром була проблема збуту американських хліборобських надвишок. Канада, яка саме має дуже великі резерви пшениці, ставиться неохоче до масового розподілу американських хліборобських резерв за кордоном у постаті допомоги чи продажу по зниженій ціні і на довготермінові сплати. В резиденції Лівінґстона Мерчанта, американського амбасадора в Оттаві, відбувся обід на честь державного секретаря Доллеса з участю членів канадійського уряду.

Нассер заявив, що ЗДА хочуть „знищити" Єгипет

Каїро. — Єгипетський президент Ґамаль Абдель Нассер закинув З'єдиненим Державам, що вони, „наспілку з імперіялістами і сіоністами", намагаються ізолювати Єгипет та знищити арабський націоналізм. Нассер зробив свій закид у двогодинній промові, яку виголосив в минулу п'ятницю 26 ц. м. в Александрії, під час кількаденних святкувань 5-ох роковин військової революції, яка скинула з престолу короля Фарука II та 1-х роковин націоналізації Суезького каналу. Нассер передав в своїй промові історію Суезької кризи, при чому невдачу англо-французького й ізраїльського збройного наїзду на Єгипет записав цілком на рахунок совєтського „ультиматуму" з 5 листопада мин. року, в якому Москва погрожувала збомбардуванням Лондону й Парижу. Англія і Франція, мовлять, так тоді „настрашились", що бажали собі закінчення війни більше, ніж хотів цього сам Єгипет. Хоч Нассер признав, що ЗДА виступили проти того збройного походу й висловив з цього приводу „признання", проте поменшив вартість американського становища закидом, Америка ніби рішила осягнути англо-французькі цілі мирними способами, а не військовими: господарським натиском та „інтриґами", які ізолювали б Єгипет в арабському світі. Нассер підкреслив рішуче, що це не вдалося і що Єгипет вийшов переможцем з усіх тих криз. Він славив СССР за достави зброї і за його поставу під час Суезької кризи. „Ми знаємо тепер, хто наш приятель, а хто ворог" — кричав єгипетський президент до десятків тисяч слухачів, які залягли майдан Визволення".

В АМЕРИЦІ

● **Два роки тому** Конґрес ухвалив, щоб і на паперових грошах були написи „Ін Год ві траст", як це вже було на монетах. Незабаром появляться паперові однодолярівки і на них вже буде той напис „В надії на Бога". Ці долярівки будуть підписані вже новим секретарем скарбу Робертом Б. Андерсоном, який 29-го липня перебрав урядування від Джорджа М. Гомфрі.

● **Департамент рільництва** повідомляє, що в минулому році, який закінчився 30-го червня ц. р., надвишка пшениці в урядових складах зменшилася на 12,5 відсотка і виносить 905,240,000 бушлів, а рік тому вона становила 1,033,415,000 бушлів.

● **10 серпня** почнуть розбирати дім в Стеґґ Філді, Шикаґо, де 2-го грудня 1942 року збудовано перший у світі атомовий реактор. В тому місці стоятиме меморіяльна таблиця з відповідним написом.

● **Відома фабрика „Колґейт-Пальмолів"**, яка знаходиться коло дому УНСоюзу в Джерзі Сиіті, Н. Дж., в першому півроці цього року мала чистого прибутку 5,442,000 долярів — по $2.09 за уділ. Минулого року в тому самому часі прибутки цієї фабрики становили 4,506,000 долярів, по $1.68 за уділ.

● **Ще і досі не зголосився** власник 11,200 долярів, що їх знайшов у своїй таксівці шофер із Ню Йорку Гаролд Петрі після того, як відвіз відомого демократичного політика Карміна де Сапіо. Де Сапіо заявив, що це не його гроші. Якщо протягом трьох місяців власник грошей не зголоситься, то поліція передасть їх шоферові.

● **У Вашинґтоні** появився друком протокол із Республіканської Крайової Конвенції в Сан Франціско (серпень 1956), на якій Террі Карпентер із Небраски, невдоволений із способу ставлення кандидатів на віце-президента, зголосив кандидатуру фіктивного „Джо Сміта". Голова конвенції конґресмен Джозеф Мартин наказав був Карпентера випровадити з залі, але про це нічого не записано в протоколі.

У СВІТІ

● **Кастель Ґандольфо**, літня резиденція Папи Пія XII, мало що не впала жертвою великої пожежі лісу над озером Ляґо Альбано, де стоїть згаданий палац. Пожежу погасила пожежна сторожа, що прибула за 15 миль з Риму та добровільці, що збіглися з сусідства. Якраз, коли люди опанували стихію і минулася небезпека, над'їхав 81-річний Папа на літній відпочинок. Велика юрба перед палацом влаштувала йому овацію.

● **В Англії** померла на 94-му році життя одна з найстарших і найпопулярніших свого часу аристократок, княгиня Дербі, вдова по міністрові війни за прем'єрства Ллойда Джорджа. Від 1948 року, коли помер її чоловік, вона відійшла від суспільного й товариського життя. Княгиня Дербі була близькою приятелькою королеви Александри, дружини англійського короля Едварда VII, і королеви Марії, дружини Юрія VI.

● **Професор Дж. Б. Голдейн**, один з найвидатніших англійських учених ґенетиків, переніссся разом із дружиною, також лікаркою, на постійне перебування до Індії, подавши за причину — приявність в Англії американських вояків. „Не маю нічого проти американців, — заявив він, — але я так само погано почував би себе, якби стаціонували в Англії німецькі чи французькі вояки". Звеличник „пацифіста" індійського прем'єра Неру, комунізуючий професор рішив, що англійський політичний клімат „дратує його". Він і його дружина працюватимуть в державному статистичному бюрі в Калькуті. Голдейн має 64 роки.

● **Число жертв** залізничної катастрофи, яка 17 липня ц. р. сталася біля Ніцци на півдні Франції, зросло до 24: помер у шпиталі від ран 5-річний французький хлопчина, що його обоє батьки згинули у катастрофі.

● **„Дейлі Геральд"**, який впродовж 43-х років був офіційним органом англійської соціялістичної Партії Праці, як власність Конґресу професійних спілок, попавши у фінанові трудноці, перейшов на 25 років у приватні руки. Нові видавці цього великого щоденника в Лондоні заявили, що вони й надалі боронитимуть інтереси робітничого руху, орієнтуючись на становище згаданої централі англійських професійних спілок.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75
В Джерзі Сити і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	6.50	Six months	6.50
На три місяці	3.50	Three months	3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

РОЗРАХУНКИ НА МОЛОДЬ

Цілком природньо і зрозуміло, що кожна суспільна група нормує своє життя та плянує свою будучність з розрахунку на молодь. Навіть без зайвого повторювання всіх більше і менше відомих сентенцій про те, що „молодь — наша будучність", кожному ясно, що справа молоді є основною для кожної суспільности, як у мирі, так і у війні. Війну бо можуть плянувати старші, вона також може „сама вибухати", але її, сказати б, веде у першу чергу молодь. Чи не тому саме справи молоді грають окрему ролю в наставлених на війну диктаторських системах. Бо коли демократії вчать молодь жити і творити, коли вони забезпечують молоді те, що належить їй, себто, крім науки і виховання, також забаву й дозвілля, то диктатори в першу чергу вчать молодь маршувати і бити в бубни, втискаючи її у вузькі рямки партійно-диктаторських молодечих організацій, як це робив Гітлер із своєю організацією „Гітлерюґенд", і як це ще й досі робить червона Москва із своїм Комсомолом. *Для них бо молодь — це не так майбутні громадяни і творці, як радше гарматне м'ясо в найближчій війні.* У диктаторських системах молодь може робити тільки те, що їй скажуть, і виховуватись тільки так, як це потрібно диктаторській системі.

Свої „виховні" експерименти над молоддю практикує червона Москва вже майже чотири десятиріччя, отже вже над другою ґенерацією. А результат? Ми бачили його найкраще під час і у зв'язку з мадярським повстанням минулої осени. Тоді майже голіруч молодь Мадярщини пішла на комуністичні танки, так, як ішли колись в Україні наші юнаки під Крутами, а молодь, що вже в другій ґенерації зазнає на собі комуністичного вишколу, переходила на бік повстанців, щоб їм помагати. І та молодь, що в Києві, і навіть та, що у Москві, недвозначно співчувала повстанцям.

Це — дуже вимовні докази, що всі большевицькі розрахунки на молодь, усе виховування і перевиховування її, втовкмачування в її голови безглуздих, аморальних і антинародних „вчень" і теорій — ні на що не здаються. **Молодь залишається собою, залишається молоддю з властивими їй поривами до волі і щастя, до забави і пригод, до повного життя.**

А проте Москва не змінює своїх розрахунків щодо молоді, не припиняє своїх вусиль якнайтісніше вбрати її в червоні шори. *Одним з доказів цього може бути вся та метушня, всі ті хитрощі й підступи, що їх розгорнув Кремль у зв'язку з розрахованим як на совєтську, так і на вільну молодь,* уже шостим з черги т. зв. Світовим Фестивалем Молоді, який мав початись 28-го липня у Москві. Свідчить про це заповіджена програма цього фестивалю, що включає випущення 60.000 голубів, 17 різноманітних святкувань, міжнародні конкурси в 23 різних родах мистецтва, спортові змагання на 15 стадіонах, кіновий фестиваль, два балети з участю понад 600 танцюристів у кожному, група з 2.500 танцюристів з усіх континентів, „колективне посадження" 30.000 дерев та багато інших „атракцій", фінансованих центральним комітетом партії.

Доказом підступности і єхидности організаторів цього фестивалю може бути хоч би те, що Кремль наказав також своїй Церкві брати в ньому участь, хоч саме молодь є найпершим об'єктом совєтського атеїзму. А втім, ціль фестивалю ясна і зрозуміла для кожного: Москва хоче за всяку ціну здобути свою власну і чужу молодь для своїх злочинних цілей, бо покладає на неї головні розрахунки, хоч в тих розрахунках вже боляче завелась.

Очевидно, що й вільні суспільства розраховують на молодь, але не потребують вони здобувати її всілякими, навіть фестивальними хитрощами, бо ця молодь є їхня і вона визнає лише вільні засади життя, надані кожному його Творцем права на життя, волю та змагання до щастя. Під цим кутом відбуваються молодечі імпрези у вільному світі, зокрема під цим кутом відбулося недавно у Пенсилвенії крайове джемборі американського скавту і відбудеться за кілька днів з'їзд наших пластунів у Канаді. Там, у Москві, хочуть всілякими блискітками осліпити молодь, щоб легше заманути її до свого запрягу і використати для своїх злочинних цілей, а тут молодь сама користає з вільної системи, сама себе проявляє і бавиться. І тому навряд чи можна мати побоювання і сумніви відносно того, що вибере і куди піде світова молодь. Вона може вибрати тільки волю, символом і усібленням якої сама завжди була, є і напевно залишиться.

„КУЛЬТУРНИЙ ОБМІН"

В американських часописах появилась ширша вістка про те, що уряд ЗДА „працює над виготовленням широкої програми культурного, технічного і наукового обміну з Совєтським Союзом та іншими східньоевропейськими країнами". Ближчий контакт із країнами поза залізною завісою — читали ми в тому повідомленні — припинився був восени минулого року після кривавої масакри на Мадярщині, але від квітня цього року він знову „помалу відживає". Групи американських експертів від масового харчування, здоров'я і палива відвідали вже цього року Совєтський Союз. У серпні виїдуть туди керівні діячі американського сталевого промислу. Подібні совєтські „фахівці" вже відвідали або відвідають Америку. „Відтепер до листопада цього року раптом помножиться той обмін". Передбачається вислання до СССР дванадцятьох американських технічних делеґацій, чотирьох до Польщі і по одній до ЧСР і Румунії. Водночас СССР й інші країни за залізною завісою дістануть запрошення прибути до ЗДА на 37 технічних, наукових і шкільних конференцій, а американський уряд вже тепер передбачає свою участь в семи таких конференціях в СССР. В додатку до цих плянів, передбачається „обмін" якими дванадцятьма екскурсіями технічного, наукового і мистецького характеру. У зв'язку з цим уряд ЗДА приготовляє зміну законної постанови про обов'язкове відтискування пальців для отримання в'їздової візи до ЗДА, а поки цю зміну переведе Конґрес в новому передбаченому іміґраційному законі, совєтські екскурсанти зможуть користати з широкого застосування до них терміну „офіційних представників", що їх і досі не зобов'язувало відтискування пальців.

Які користі думає осягнути американський уряд такою новою політикою „тісніших культурних контактів" із Совєтським Союзом та іншими комуністичними країнами, підлеглими Москві, покищо **не сказано ні в якому офіційному** повідомленні. Але можна з великою мірою вірогідности догадатись, що це ті самі спонуки, які змусили висунути таку широку програму „контактів" на Женевській конференції „на вершинах" два роки тому. Іншими словами, ця програма вміщується в широкі рямці „співіснувальної" концепції, що — як виходить з різних познак в останньому часі — починає знову воскресати, всупереч усьому дотеперішньому сумному досвідові.

Очевидно, що не може бути в світі ніякої складної справи, ніякого пляну розв'язки будь-якої міжнародної проблеми, де були б або всі „плюси", або всі „мінуси". Тому було б переборщенням твердити відразу, що все в такому пляні „обміну" людьми і цінностями з СССР — зле, шкідливе. Не можна, наприклад, заперечити правильности принципові, що треба користати з усякої можливости, щоб розвіяти туман брехень і фантастичних видумок офіційної совєтської пропаґанди, який запаморочує уявлення сірого підсовєтського громадянина про дійсність в Америці та всьому демократичному Заході. Таких Копитських із Ленінграду, які переконані, що всі американські жінки тільки те й роблять, що виховують своїх дітей в аґресивному й імперіялістичному дусі та разом з керівними американськими „підпалювачами війни" активно підготовляють війну проти СССР, таких тупих чи просто збаламучених людей в СССР — все ще мільйони. Так само правильний принцип, що коли прийшло б дійсно до „вільного суперництва ідей", то не комунізм стане атракційним для Заходу, а західня демократія і її вартості для уярмлених комунізмом народів. Логічно — треба б змагати до такого „суперництва ідей" цим найпростішим способом, яким є показання сірій підсовєтській людині американської дійсности: хай вона перевірить її своїми очима і своїми вухами, а потім сама порівнює її з дійсністю в совєтському „раю". Хай і американці краще пізнають дійсність в СССР, добрі і злі її сторінки, бо треба знати противника — кажуть прихильники „культурного обміну" з СССР.

Але поруч із такими теоретичними міркуваннями в користь „обміну" — і теорія і практика висувають свої найповажніші застереження. Передусім сам принцип „співіснування" з комуністичним режимом із „приязним обміном" представників різних технічних і культурних груп — аморальний і політично надзвичайно шкідливий. „Співіснування" в практиці можливе тільки на базі якщо не офіційного потвердження, то фактичного толерування стану національно-політичної неволі мільйонів уярмлених за залізною завісою, толерування стану диктатури партійної кліки, замкнення уст усім громадянам підсовєтських країн. Тому всякі „співіснувальні" прояви закріплюють совєтський режим, підвищують його авторитет в очах його громадян, дають йому величезні пропаґандивні атути на власному і закордонному теренах. **Теорія про відкривання очей підсовєтським громадянам на американську дійсність — гарна.** Але практика така, що маси сірих громадян большевицький уряд не висилає до ЗДА. Він висилає тільки найбільш довірених своїх шпигунів, пропаґандистів і партійних фанатиків. У совєтській пресі досі не було ні одного дійсно правдивого, об'єктивного *і прихильного для Америки* репортажу когось із совєтських „культурників"-прогулянківців чи технічних делеґатів. Зате були десятки перекручених, злобних і брехливих описів. І коли, напр., совєтська пропаґанда використала існуючий в американському законі припис про обов'язок відтискувати пальці особам, що бажають дістати візу до ЗДА для протиамериканської кампанії, що це — мовляв — Америка, а не СССР, здвигнула „залізну завісу", то це був теж тільки трюк, щоб не допустити маси сірих громадян відвідувати ЗДА. Кожна одиниця, яка захоче приїхати сюди, буде строго контрольована і десятки разів „пересвітлювана". І не люди будуть вибирати, хто з них захоче поїхати, а партійна верхівка призначатиме людей до виїзду. Та й за які гроші сірий совєтський громадянин поїхав би до ЗДА?!

Шкідливий аспект цілої цієї програми „культурного обміну" в тому, що це не тільки „співіснувальна" теорія, але й просто русофільська тенденція, що, зрештою завжди більш-менш покривалося. Так, напр., читаємо, що цілій низці таких „культурних обмінів" спонзорує Гарвардський університет: якраз той, що має в Америці і усьому світі марку найбільш русофільського і що надалі твердо стоїть під впливом старорежимних російських учених. Не можна мати сумнівів що коли, напр., прибуде до ЗДА московський „Большой театр", то це буде не тільки нагода для американських мельоманів, для американської театральної публіки та взагалі культурної еліти пізнати той театральний і балетний московський ансамбль, але й нагода для проросійських та прокомуністичних пропаґандистів, які не проминають найменшої можливости, корисної для їх політичної пропаґанди.

І тому, поки існує цензура говореного і друкованого слова в СССР, поки цілком спутана свобода рухів тамошніх громадян, поки тамошні народи живуть в тенетах матеріяльної нужди, яка не дозволяє їм подорожувати за кордон, поки все, що робить совєтський уряд — діється під кутом комуністичної пропаґанди, — кожний так званий технічний і культурний обмін з СССР є шкідливою у практиці фікцією. Замість підтримувати такі фікції співіснувальними теоріями про персональні контакти й культурні обміни, треба підтримувати свободолюбні рухи підсовєтських народів і скріплювати свободолюбний гін усіх підсовєтських громадян. А для цього є багато інших і доцільніших шляхів та способів.

А. Заплітний

НАЦІОНАЛІЗМ — АНТИДОТ НА КОМУНІЗМ

Під таким заголовком появилася в поважному американському квартальнику „Foreign Affairs" за липень ц. р. стаття, автором якої є Габіб Бурґуіба, прем'єр-міністер і новообраний перший президент проголошеної республікою Тунісії.

Особа автора цієї статті, що осягнув такий високий уряд в своїй країні, яка недавно тільки здобула самостійність, а також тема статті заслуговують на те, щоб з ними познайомитися.

Стаття починається твердженням, що в світі ще й досі немає згідної та ясної відповіді на питання: чи націоналізм взагалі, а арабський зокрема, пособляє поширенню комунізму, чи він є антидотом на нього.

Досвід, який дала світові Тунісія, потверджує з певністю, що ідея національної незалежности звела переможний бій з комунізмом, бій, який почався в дуже несприятливих або майже безвиглядних обставинах для національної ідеї.

Майже вся ідейна і патріотична молодь Тунісії опинилася в рядах французької, а від 1944 року — в рядах туніської комуністичної партії. Особливо багато ідеалістів притягнула пропаґанда ідеї соціяльної справедливости. Молодим людям здавалося, що комуністична доктрина і компартія принесуть полегшу для країни від нестерпного французького протекторату, про який всі зверхні познаки говорили, що він є сталим та не зрушимим. Дуже скоро, коли на туніському ґрунті зустрілася ідея національна і комуністична, виявилося, що комунізм є лихим вибором і що ідея національної незалежности більше відповідає прагненням патріотів. Вони почали гуртуватися під прапором національної ідеї, відкидаючи комунізм, як чужу та недоцільну ідеологію. Першими вийшли з компартії молоді люди, які розчарувалися в щирості та спроможності комунізму перевести в життя соціяльну справедливість. За ними пішли інші. Теперішній стан в Тунісії такий: у вільних виборах, що відбулися в травні ц. р., на більше як 250.000 мусульманських виборців комуністи здобули лише 2764 голоси, тобто коло одного відсотка.

Націоналізм виявив свою притягальну і переможну силу, поперше, цим, що показав себе діяльним і реальним фактором, який в дорозі революції заповідав зміну нестерпного положення нації. Подруге, він став промотором ідеї соціяльної справедливости для всіх суспільних верств. Потретє, націоналізм пропаґував і послідовно проводив засаду єдности нації, ставлення її інтересів понад групові партійні та індивідуальні справи, з рівночасним підкреслюванням, що всі суспільні верстви є цінними та повноправними складовими частинами нації тому, що комунізм виступав з кличами ненависти та війни між суспільними клясами, він показав себе чинником, який роз'єднує націю, і цим відштовхує від себе поважну кількість прихильників.

Автор статті ставить запит: чи все те, що сталося з комунізмом та націоналізмом в Тунісії, можна поширити на всі арабські народи Азії та Африки і на народи Далекого Сходу? Відповідь його беззастережна і позитивна. В 1951 році один англійський журналіст написав статтю п. з. „Націоналісти висиджують червоні яйця", в якій заповів, що російські комуністи в дуже скорому часі проб'ють собі дорогу через Іран до Малої Азії, а звідтіля розіллються по всій Африці і закріпляться на задніх дверях Европи. З того часу минуло шість років. Пророцтво не сповнилося. Іран, як став дійсно самостійним, витримав натиск комунізму. Правда, Захід не осягнув ще вирішної перемоги, але й комуністи не можуть похвалитися будьяким замітнішим успіхом в цій ділянці, хоча намагаються стати твердою ногою в Африці та на Середньому Сході, маючи великий досвід у здобуванні прихильности колоніяльних народів, які прагнуть до державної незалежности.

Комуністи не мали досі успіху в арабських країнах Азії і Африки, бо поважні націоналістичні групи остерегли своїх співгромадян проти шкідливих наслідків співпраці з комунізмом навіть тоді, якби була поважна хвилева користь з такої співпраці. В країнах арабських народів є вже досить патріотів захоплених ідеєю незалежности та сповнених жадобою волі, так само, як це було в европейських та американських країнах під час їхніх національних революцій. Найбільш активним та надійним елементом є освічені молоді люди. Завтра вони будуть провідною верствою. Вони поведуть народні маси розвинуть у них почуття патріотизму і громадянської відповідальности, наділять їх моральними принципами до такого ступеня, що арабські маси ставитимуть інтереси нації понад інтереси поодиноких суспільних верств і відкинуть гасла клясової ненависти та клясової боротьби.

Відпорність арабського світу на комунізм у великій мірі скріплює релігія Іслям, що включає в себе респект перед людською одиницею та її волею і защеплює в людських серцях віру в перемогу морального права над помилковою логікою діялектичного матеріялізму. В сучасну хвилю релігійного підкріплення потрібно найбільше в іслямських країнах Кавказу та Центральної Азії, де з одного боку незнання і нужда, а з другого приманливі обіцянки поліпшення незавидної долі виставляють на важку спокусу жителів.

Автор цитованої статті твердить, що націоналізм — **це твердий шлях, яким мусить іти нація, щоб здобути та закріпити свою державну незалежність, і що він буде здібний виконати це завдання, якщо буде опертий на поступі і зуміє переродити економічну і суспільну структуру країни згідно з її ґенієм, — в спосіб, який забезпечить народові гідне місце в модерному світі.**

Західні держави повинні допомагати колоніяльним та поневоленим народам. Вони повинні дати їм заохоту та підмогу у здобутті здорових, незалежних держав. Що більше — вони мають моральний обов'язок це робити, бо кожний успіх націоналізму є рівночасно невдачею комунізму.

Найбільшою небезпекою було б, якби західні держави полишили арабські країни їхній власній долі і не нав'язали з ними співпраці на основі рівности і повної по-

(Закінчення на стор. 7-ій)

ЕКОНОМІЧНА РОЗБУДОВА УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АРҐЕНТИНІ

(сдо). — Українська колонія в Арґентині бідніша від таких же колоній в Канаді і в ЗДА. Хоч і тут можна було знайти окремих осіб, що зуміли забагатіти, але з того було мало потіхи українській спільноті. І, що найголовніше, господарські успіхи окремих промисловців, нічим не спричинювались до господарського зросту спільноти, як цілости. Від кількох років такий стан речей радикально змінився. Сталося це, завдяки заснуванню і зростові Української Кредитової Кооперативи „Відродження", яка не тільки сама зросла, але й спричинилася до появи й зросту соток нових українських підприємств, і це обіцює всій українській спільноті в Арґентині такі можливості, про які ще кілька років тому вона й мріяти не могла. Ще 1955 року обороти Кредитової Кооперативи не перевищали 5,000,000 пезів. Під кінець 1956 року ці обороти вже значно перевищили 18,000,000 пезів. На день 31 грудня 1956 року Кредитова Кооператива мала 686 членів з 4,272 уділами по 100 пезів кожний уділ, отже на загальну суму 427,200 пезів. А за 6 місяців 1957 року до Кооперативи вписалося 117 нових членів, які принесли 55,180 уділів на загальну суму — 551.800 пезів. Дуже красномовний зріст, який виявляє, як та Кооператива здобуває довір'я громадянства, що знаходить в ній охорону від приватного лихварства. За п'ять років свого існування вона дала позичок на суму понад 6,000,000 пезів, — а з них тільки в 1956 році — 3,500,000 пезів. За 6 місяців ц. р. вже видано позичок на суму 2,133,172 п. У 1952 році Кооператива мала ощадностей ледве 20,000 пезів, а в 1956 році вже майже 2,000,000 п. Поруч із кредитово-щадничою діяльністю Кооператива провадить і банкові операції. Минулого 1956 року українські промисловці і купці склали в кооперативі документами і готівкою на відкриті рахунки суму на 2,000,000 п. За 6 місяців ц. р. вже покладено на ті рахунки суму 1,400,-327 п. Сотки нових українських варстатів праці повідкривалися в Арґентині завдяки капіталові, який підприємчиві люди знаходили в Кооперативі. Тільки за останні два роки за позичені з Кооперативи гроші створено 190 промислових підприємств, засновано 104 торговельні підприємства і побудовано 108 житлових домів. Загально кажучи, всі ці нові підприємства розвиваються все краще, виявляючи великі здібності українських людей, що вміють застосуватися до нових умовин життя. Деякі нові великі підприємства вже самі поперетворювалися у спілки, які починають мати також мільйонові обороти. Із цих нових більших підприємств треба особливо згадати „ФАМ" — першу українську акційну спілку в Арґентині, що під кінець третього року своєї праці дала акціонерам 34 відсотків дивіденди. та новозасновану „УКОТЕКС" — українську організацію торгівлі й експорту, що об'єднала в собі кількох видатніших наших промисловців з нової і давнішої еміґрації. Не можна не відзначити, що ці нові підприємства не забувають про загальні українські справи, і, наприклад, „ФАМ" відрахував із своїх прибутків 1,000 пезів на будову запроєктованого Українського Національного Дому в Буенос Айресі, 500 п. на українських інвалідів, 500 п. на видання „Історії України" Д. Дорошенка еспанською мовою, і т. д. Треба надіятися, що в недалекому майбутньому українське національно-культурне життя в Арґентині знайде під собою тверду економічну базу, якої йому досі дуже бракувало.

ЗДИБАВСЬ ХЛОПЕЦЬ ІЗ БІДОЮ

Над швидкою течією
Стрівся хлопець із зорею,
Личко біле, стан високий, —
Сукню прала ясноока.
Від білизни кладка гнеться,
Сплесне річка, стрепенеться,
Хлюпче річка, — не вгаває,
Заіскриться та й заграє.
Миє праля руки білі,
Звисли коси понад хвилі.
Довгі коси — не завиті,
Русі коси в м'яті змиті.
Стала праля та й гукає:
Що хлопчина цей шукає?
Якщо вмиться — ось водиця,
Якщо щастя — цур, ділиться!
— Я, красуне, йшов по полю
Та й побачив в річці долю,
Запитаю тільки броду
Для мойого переходу.
— Либонь краще не питайся,
Мабуть, хлопче, повертайся...
Бо весняні води сині
Затопили все в долині.
У дівчини тої ласки,
Як в ставочку тихім ряски,
У дівчини тої вроди,
Як на дикій грушці плоду.
Над рікою, над водою
Здибавсь хлопець із бідою —
Дарма хвиля кладку миє,
Дарма в хлопця серце мліє.

НАДІЯ ПРИХОДЬКО

Б. Полянич

СТРІЛ УНОЧІ

СЕНСАЦІЙНА ПОВІСТЬ

(25)

Меценас з поліцистом перенесли суддю на лавку, поліцист витягнув швидко шнур, зв'язав руки й ноги судді, в уста вложив хустку і сильно зав'язав другою хусткою уста.

— В порядку! — шепнув меценас, коли поліцист скінчив в'язати суддю. — Можемо йти. На коридорі спокійно? — спитав поліциста, що стояв біля дверей.

— Не чутно ні шелесту!

— Ходім! Світло згасіть і зачиніть двері.

Вийшли із залі. Кругом панувала тиша.

— Дасте раду з двома? Чи треба помочі?

Поліцисти глянули один на одного.

— Ні!

— Станьте біля дверей. На слово „прекрасно" швидко входьте в кімнату.

Перейшли малий коридор і меценас різко відчинив якісь двері й гострим кроком увійшов у кімнату.

Була це маленька кімнатка. Біля бюрка сидів поліцист, а проти нього, в плащі, закований мужчина. На бюрку горіла настільна електрична лямпа. Коло дверей стояв другий поліцист з наготовленим крісом. Коли меценас увійшов, поліцист, який сидів за бюрком, встав і вийшов з-за бюрка. Меценас став близько біля нього й, вдивляючись в очі арештанта, поволі заговорив:

— Ви мабуть не думали тут зі мною зустрітися? Правда, це прекрасно?! — І в цій же хвилині меценас стисненим *п'ястуком* вдарив поліциста в долішню щелепу. Поліцист змахнув руками й повалився на підлогу, і в цій же хвилині на нього кинувся поліцист, який вбіг в кімнату.

Меценас оглянувся.

Другий поліцист із конвою лежав на землі.

— Хустку в рот і зв'язати! — кинув тихо-гостро меценас і вибіг на коридор.

Панувала тиша.

Вернувся в кімнату. Усе було скінчене: обидва поліцисти лежали зв'язані один біля одного.

Мужчина в кайданах вирячеными очима дивився на меценаса й поліцистів. Не говорив ні слова.

Меценас хитнув головою:

— Гарно! Ходім!

Поліцисти взяли між себе арештанта й вийшли з кімнати. Меценас зачинив двері і хвилину пождав. Вони зійшли зі сходів, і чутно було як відчинилась і зачинилась брама.

Меценас поволі зійшов униз і глянув під сходи. Там лежав ще непритомний, зв'язаний возний.

Поліцист, що все ще стояв біля дверей, усміхнувся.

— Ідемо разом? — спитав меценас.

— Так, ті вже поїхали.

— Ну, то ідемо!

Меценас вийшов на вулицю і зідхнув на повні груди. Закурив і глянув на годинник: за п'ять дев'ята.

— Ми мали щастя, як рідко! — сказав до себе.

Поліцист замкнув на ключ браму судового будинку, зі свавільною усмішкою сховав ключ до кишені й звернув у бічну вуличку, де стояло авто з погашеним одним ліхтарем. Відчинив дверцята авта й ждав, поки меценас не сяде.

По хвилині авто безшелесно рушило з місця.

— Де сідає Ступич? — спитав шофера.

— За містом, — відповів шофер. — По нього вступить Малицький.

Меценас прижмурив очі й розсівся вигідно на сидженні. Авто швидко минало вулиці.

XII

Крілик

Прокурор стояв біля вікна й дивився на вулицю, а надкомісар Фільдінґ ходив схвильовано по кімнаті.

— А хто ж напередодні вбивства обвинувачував покійного Кремера — розмахував Фільдінґ руками — і говорив мені „довірочно", що Кремер боїться революціонерів, що веде слідство з цією нещасною Труцькою надто лагідно, бо якби її трохи потиснути, то вона б не такі речі виспівала? Тільки він! Голота! А тепер виправдується, мовляв, він наш, він для нас працював, нам вірно служив! Собака він і більше нічого. До одиночки, на хліб і воду! Тоді заспіває, як жайворонок! Тут він зловився.

Прокурор, не відвертаючи голови від вікна, відповів спокійно:

— В тому й річ, що він ще не зловився. Нічого йому доказати не можна, а він дає знову такі прихильні...

Надкомісар Фільдінґ вибухнув:

— Що дає? Що дає? Прокуроре, ви ж хіба не будете з ним цяцькатись, як чорт-зна з ким?! Хочете з ним версальські розмови заводити? А по головці, по головці! Та ж самі бачите — одно вбивство за другим! Хіба ж останнє...

Прокурор відвернувся від вікна:

— Вибачте, пане надкомісаре, я вас дуже добре розумію і ви хіба теж знаєте добре, що до слідства я не вибираю білих рукавичок. Вам на поліції може вистачить підозріння, але нам, в суді, таки що не говоріть, а треба доказу. Нема доказу — немає вини! Можна здогадуватися, можна підозрівати, але засудити не можна!

Фільдінґ призадумався:

— Послухайте, та ж воно ясно, як на долоні: вбив!

Прокурор хитнув головою:

— Хтось убив, безсумнівно, тільки хто?

Обличчя надкомісара Фільдінґа почервоніло спересердя:

— Пане прокуроре, ви ще чого доброго скажете, що я вбив Кремера тому, що я останній з ним говорив!

Прокурор усміхнувся.

— Цього я не кажу, але ви могли бути так само останнім, що з Кремером говорив, як і передостаннім, і так само може дехто підозрівати вас у вбивстві Кремера як і того.

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік III Липень 1957 Ч. 7 (19)

Д. Галичин

ДРУГЕ ЧВЕРТЬРІЧЧЯ КАМПАНІЇ

Ми вже знаємо із звідомлень, які були подавані кожного місяця в „Трибуні УНС", що перші три місяці цьогорічної передконвенційної кампанії: січень, лютий і березень, були успішні. Ми не тільки присднали приблизно 1,200 нових членів, але і збільшили організацію на близько 400 членів. Та цей наш оптимізм з перших трьох місяців не оправдав себе в наступних трьох місяцях, себто у квітні, травні та червні. Бо в тих трьох місяцях ми зорганізували вже тільки 900 нових членів, а що найважливіше ми збільшили нашу організацію тільки на 75 членів.

Найгіршим з тих трьох місяців був таки місяць квітень, бо в тому місяці кількости зорганізованих нових членів навіть не вистачало на покриття цього убутку, який постав через суспензу членів, смерть, виплату вивінувальних грамот і т. п., так що в кінцевому результаті ми виказували у квітні втрату 31 члена. Наступний місяць, травень, був дещо кращий, ніж квітень, та все таки ми мали втрату, бо при закритті місячного членського руху виказували втрату двох членів. Поліпшення під тим оглядом наступило щойно в червні, бо в тому місяці збільшено організацію на 108 членів.

Де ж шукати причин такого розвитку? Вони можуть бути різні, але головна причина є таки в нас самих, в нашому хотінні, в нашому бажанні — виконати обов'язок супроти своєї організації та зробити все, що в наших силах, щоб дістати якнайбільше нових членів. А того хотіння, видко, в нас не було, або було його замало, і тому маємо такі прикрі наслідки в нашій організаційній праці. Цей вислід праці тим прикріший, коли мати на увазі нашу ціль в тій кампанії, а саме, збільшення організації до 75,000 членів, тоді коли з кінцем червня загальна кількість членів виносила ще тільки 71,629.

З другого боку нам треба мати на увазі факт, що які причини не складалися б на те, що ми не мали відповідного успіху в нашій організаційній праці в цьому другому чвертьріччі, то того, що вже сталось, не можливо тепер завернути. Ми можемо тільки направити цей стан нашою посиленою працею в найближчих місяцях.

Як це свого часу було повідомлено в „Свободі", упродовж цього другого чвертьріччя, бо в дні 5-го травня, не стало між нами головного секретаря УНСоюзу, сл. п. Григорія Германа. Дня 8-го травня відпроваджено на вічний спочинок того, що відзначався дійсно рідкими прикметами, що був чесною, характерною, працьовитою людиною. Відпровадили ми на вічний спочинок людину благородну, патріотичну та вірну ідеалам цієї американської країни, яка стала для нього новою і доброю Батьківщиною, як також і тої української землі, де він родився та з якої виеміґрував будучи ще дитиною. Своєю працею для українського народу в рямках УНСоюзу він заслужив собі на нашу вдячність, на нашу шану.

В який спосіб ми можемо віддати йому цю шану?

Очевидно, що є різні способи і дороги до цього. Та ми в першій мірі повинні вибрати таку дорогу, яку нам вказував покійний, коли будучи, головним секретарем УНСоюзу, закликав нас, закликав управи всіх Відділів і усе членство сповнити свій обов'язок у теперішній кампанії присднування нових членів до нашої організації. Тим самим, він іще за життя визначив нам дорогу, якою іти.

Тому ми віддамо Покійному найкращу пошану тим, коли підемо цією дорогою, яку він нам вказував, коли послухаємо його заклику — сповнити якнайкраще свій обов'язок у теперішній кампанії присднування нових членів до УНСоюзу. Ми вшануємо його пам'ять найбільше гідно і достойно, коли в найближчих місяцях присднаємо до УНСоюзу якнайбільшу кількість нових членів. Нехай наша пошана до Покійного не обмежиться до слів, до висловів нашого співчуття. Викажім цю пошану ділами! Нехай кожний поодинокий Відділ постарається прислати до головної канцелярії УНСоюзу відповідну кількість членських аплікацій!

Вступайте в члени Українського Народного Союзу!

Ярослав Падох

НАШ ЧЕРВНЕВИЙ ПЕРШУН

ТОВАРИСТВО ІМ. ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ, 423 ВІДДІЛ УНСОЮЗУ В ШИКАҐО, ПЕРШУНОМ ЗА ЧЕРВЕНЬ. УСПІХ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА ІНЖ. С. КУРОПАСЯ. ПІВ РОКУ КАМПАНІЇ.

Дві наші столиці, Вашинґтон і Ню Йорк, здобули в травні почесну назву першуна нашої членської кампанії. В червні ця почесть припала Шикаґові. Першуном став один із двадцяти Відділів УНС того величезного міста, яке від самих початків нашого організованого життя, і від самих початків УНСоюзу, змагається, не без успіхів, за першенство зі самим Ню Йорком. З-поміж найбільших осередків Відділів УНСоюзу Шикаґо, зі своїми 20 Відділами УНС, стоїть на другому місці після Ню Йорку з його 29 Відділами, а щойно по нім йде Филаделфія з 17 Відділами, Клівленд з 10 Відділами, Нюарк, Рачестер і Торонто з 9 Відділами й інші.

Інж. Ст. Куропась

Товариство ім. Євгена Коновальця, 423 Відділ УНСоюзу, мало у червні найбільший успіх у нашій передконвенційній кампанії за здобуття нових членів. Здобувши 18 нових членів, цей Відділ випередив 94-ий Відділ з Дітройту на одного члена і 432 Відділ з Торонто на п'ять членів.

Наш першун належить до наймолодших Відділів УНСоюзу, але його молодий вік не перешкодив йому ввійти поміж найбільш відомі й найбільш надійні Відділи, набагато старші від нього. Оснований в травні 1951 р., він на своєму шестиліттю добився імпозантної цифри: 550 членів, в тому майже половина молоді. У цьогорічній кампанії здобув уже 37 членів, тобто 74% своєї квоти 50 членів.

Успіх установи, як і належить, є водночас й то зовсім заслужено, успіхом її голови. Предсідник 423 Відділу, відомий широкій союзовій громаді від довгих років, головний контролер УНСоюзу, інж. Степан Куропась, має причину до подвійного задоволення. Це не тільки Відділ, який він очолює, здобувши першенство поміж п'ятисоти Відділами УНСоюзу, але водночас він сам здобув індивідуальне першенство в нашім червневім змагу. На всіх 18 нових членів, які здобув його Відділ в червні, він сам здобув 17 й так (не врахо[illegible] постійних організаторів) здобув найбільше число зорганізованих членів, випереджуючи чергового по ньому секретаря 57 Відділу з Коговз, п. Романа Мацюка, що придбав 11 членів, та неструджених й найбільш наполегливих організаторів нових членів п. Івана Одежинського, секретаря 153 Відділу в Филаделфії і п. Богдана Зорича, секретаря 432 Відділу в Торонто, який здобув був першенство в нашій кампанії за місяць березень, що здобули в червні по 10 членів. Предсідник нашого першуна дав добрий приклад іншим урядовцям Відділів. Бо якже часто в наших Відділах працюють тільки секретарі. І як часто, запитуючи членів відділових урядів, чому вони не включаються у членську кампанію, ви почуєте відповідь: я не секретар, нехай секретар організує членів, то його робота. Інж. Куропась здобув у цій кампанії разом 23 члени, співпрацюючи зі секретарем, який також бере живу участь в кампанії.

З особою нашого першуна здавна знайомий наш союзовий загал, та й не тільки союзовий. Уродженець нашої славної Перемищини, він закінчивши середню школу, студіював в Празі, де й покінчив аґрономічні студії. Після недовгої праці у своїй професії, між іншим на становищі аґронома Повітового Союзу Кооператив в Бібрці, інж. Куропась виїхав 1927 року до З'єдинених Держав, де осів в Шикаґо, в якому досі перебуває. З завзяттям піонера він пробував десяток різних занять на те, щоб знайти одне, яке йому було б до вподоби. Не багато бракувало, щоб наш головний контролер став був інструктором їзди на конях в індіянських резерватах, але Дядько Сем був в той час скупіший, як сьогодні і той фантастичний бизнес видався нашому цьогомісячному організаційному першунові замало поплатним. Від коней і аґрономії інж. Куропась перекинувся на автомобілі і техніку, і при них досі остався. Має власний ґараж і газолінову стацію й, як кажуть, грошей позичати не ходить. Хіба на новий добрий бизнес, а таких він робить чимало.

Але вартість громадян оцінюється не тільки їх зручністю в бизнесі чи професії. Інж. Куропась здобув собі добре ім'я в нашій громаді своєю довголітньою відданою працею для своєї національної громади. Від 1930 року він є членом УНСоюзу, від 1937 року виконує обов'язки його головного контролера, а крім того є провідним членом ОДВУ, ЗУАДК, УККА, банку „Тризуб" в Шикаґо і ін. Здобуття ним успіху в нашій кампанії дає заслужений привід пригадати його заслуги для нашої громади та побажати нових, як на союзовому, так і на загальному громадському полі.

А водночас слід представити нашій ширшій громаді дуже активного секретаря нашого переможного Відділу, п. Теодосія Носієвича, який зразково веде свій Відділ та бере живу участь в нашій кампанії. Досі він присднав сім членів за час кампанії й цим ще далеко не закінчив своїх заходів для успішного закінчення цієї нашої найважливішої акції.

Перемога 423 Відділу припала на саму половину нашої кампанії. Цим вона гідно закінчила пів року наших наполегливих старань, щоб довести УНСоюз до 75,000 числа членів та щоб і цей передконвенційний рік записати в довгому ряді союзових „ситих" років, років безперервного й радісного росту.

Степан Куропась

УНСОЮЗ І ВАКАЦІЙНІ ОСЕЛІ

Проблема вакацій не нова. За право мати вакації зразу бодай безплатні, а опісля з платнею, боролися від довгих років головно робітничі юнії. Вони свого діпняли. Сьогодні пересічний робітник, що працює на одному місці 25 років, дістає одномісячну відпустку з платнею. Ті, що мають менше років праці, дістають платні вакації від одного тижня вгору. В старім краю поняття вакацій зв'язане з шкільною дітворою і студентами та учителями. З часом добилися вакацій також урядовці і робітники, відповідно до того, хто скільки заощадив собі гроша. Люди їздили на відпочинок до Черча, Зелем'янки чи десь в Карпати. Бувши в польській армії, я зустрічав українських літників і в Біловежській пущі, де вони шукали не так відпочинку, як пригод, рибалки чи пішого спорту.

Про вакації в підсовєтській Україні мало знаємо. Про те можуть сказати ті, що перебули там довгі роки до другої світової війни. З того, що знаємо з преси, большевики для пропаґанди висилали різних ударників на пляжі Чорного моря на безкоштовні вакації. Їздила туди і большевицька верхівка. Зате величезна більшість українців проводила вакації в колгоспах або концентраційних таборах при праці, мовляв, праця ушляхетнює людину.

А як стояла справа вакацій серед американських українців? До приїзду нової іміґрації по другій світовій війні, давніші поселенці майже не знали вакацій. Вони спочатку ділили долю американських робітників і працювали зразу сім, а відтак 6 днів тижнево, без жадного „овертайму". Така ситуація була ще в 1927 році, коли я приїхав. Під час великої американської депресії про вакації ніхто й не думав. Щасливими були ті, що працювали. Однак вкінці й Америка, яка була позаду Европи в робітничому законодавстві, перевела ряд реформ в тому напрямі. Заведено соціяльне обезпечення, усталено години праці і мінімум заробітної платні. Не лише юнії, але й підприємства промислу і торговлі з власної ініціятиви завели ряд реформ і систему вакацій.

Старі іміґранти проводили вакації вдома. Хтось, десь, колись виїхав на рибу, лови і на „лейк" купатися, але величезна більшість „паньтували" своїх домів, переводили ремонти ґаражів, травників і „бейзментів", а в неділю йшли в гості до кумів. Вони сиділи дома при праці тому, що одні з них були обтяжені морґеджами і не було за що їхати на вакації, а якби й було кілька зайвих долярів, то де їхати? Без поправного знання англійської мови, вони не почувалися добре на літниськах, де мова, спосіб життя, вбрання і т. п. не були їм до вподоби. А що своїх людей в тому „бизнесі" не було, вони вишукували тих українців, що мали свої фарми в Мішиґені, Вісконзіні чи

(Закінчення на стор. 6)

СПРАВЖНІЙ БАТЬКО

Є дуже багато фактів і арґументів, які виправдують ту почесну назву „Батька", що її надав наш нарід Українському Народному Союзі, а між тими фактами одним з найбільш переконливих є без сумніву та величезна увага і ті на кожному кроці видні симпатії, що їх має УНСоюз до нашої молоді, як і головно та опіка, якою він її оточує. Відношення УНСоюзу до молоді могло б бути вдячною темою для окремої книжки, що була б побажаним підручником для всіх народніх інституцій у їхньому дбанні за те, що всі народи і всі генерації оправдано називають своєю будучністю, у дбанні та піклуванні молоддю.

Згадаймо тільки деякі факти. Дбання і журба про молодь, про „майбутні генерації" були одною із головних ідейних баз, на яких постав і розвивався УНСоюз. З якою ж іншою думкою, як не про своїх дітей, творили наші піонери УНСоюз? Вони створили УНСоюз, щоб в ньому зберегти себе і своїх нащадків для української спільноти, щоб у цьому Союзі плекати свою культуру і свої традиції та передавати їх у спадщині своїм дітям. Але не тільки ця ідейна, бо і матеріяльна основа УНСоюзу має на увазі дітей і молодь. Від самого бо початку батьки забезпечувались в УНСоюзі на життя не на те, щоб суму їхнього забезпечення клали їм у могилу, але щоб, на випадок їхньої смерти, захоронити своїх дітей перед матеріяльними трудностями.

Ще більше значення має забезпечення в УНСоюзі самих дітей і молоді. Їх бо забезпечується подвійно, ідейно і матеріяльно. Відомо, що УНСоюз — коли мова про забезпечення — має окремий молодечий відділ із понад 22 тисячами членів. Саме у цьому молодечому департаменті є найкращі і найкорисніші забезпеченеві поліси. Згадаймо, для прикладу, клясу забезпечення P-20, так зване вивінувальне забезпечення на 20 років. Коли в цій клясі забезпечиться однорічну дитину на 1,000 долярів, тоді за неї впродовж 20 років треба платити $45,75 вкладки річно, отже загальна сума вкладок виноситиме 915 долярів, при чому впродовж тих 20 років на цю полісу буде виплачених ще 36 долярів дивіденди, отже в кінцевих підсумках забезпечена на 20 років дитина дістане від УНСоюзу 1,000 долярів за 879 долярів вкладок, при чому УНСоюз ще перебирає риск забезпечення, себто риск виплати повної забезпеченевої суми на випадок непередбаченої смерти дитини в будь-якому часі.

Таких прикладів матеріяльної опіки молоді збоку УНСоюзу можна б навести багато більше, включно з відомою т. зв. „каледжевою грамотою" забезпечення. Та це далеко не вичерпує піклування, яким УНСоюз оточує нашу молодь. Якщо б ми до цього додали, чи — радше — це додали до всієї тієї праці, яку УНСоюз безпосередньо чи посередньо веде і виконує в користь молоді, то це дало б одну з найславніших сторінок історії нашого суспільного життя. Всі, або майже всі молодечі організації, які поставали впродовж історії Американської України, творились з ініціятиви або при найвидатнішій моральній і матеріяльній підтримці УНСоюзу. Більшість імпрез, які ця молодь влаштовувала, від славних спортових олімпіяд в 30-их роках до величавих культурних фестивалів у 50-тих, все це нерозривно зв'язане з УНСоюзом.

Проте, на доказ піклування УНСоюзу молоддю не треба відкликатись до історії, бо вистачить поглянути на стан справи сьогодні. Ліґи Молоді, Ветерани, ПЛАСТ, СУМА, МУН, ОДУМ, СТУДЕНТИ, Спортовці, окремі сторінки і видання для цих груп молоді, окремий дитячий журнал „Веселка", заінтересування і всіляка підтримка для осель і таборів молоді, курси українознавства на Союзівці та і сама Союзівка подумані і достосовані в першу чергу до потреб і бажань молоді — все це тільки загальний і дуже побіжний образ того справді батьківського відношення УНСоюзу до нашої молоді всіх походжень, всіх віровизнань, усіх національних ідеологічних напрямків.

З признанням треба ствердити, що наша молодь у більшості здає собі справу з такого відношення УНСоюзу до неї та відповідно це оцінює. Молодь не тільки становить майже одну третю частину членства УНСоюзу, вона не тільки має навіть свої окремі Відділи (Пласт, СУМА), але і всіляко проявляється на багатьох інших ділянках праці УНСоюзу.

Це варто мати на увазі в теперішній передконвенційній кампанії. Бо, як кожний батько і мати живуть та трудяться головно для своїх дітей, так і наш суспільний Батько-Союз повинен у першу чергу жити і трудитись для своєї молоді, для її добра і щастя, бо це покривається з добром і щастям всієї нашої спільноти і нашого народу.

А. Драган

АМЕРИКАНСЬКІ УКРАЇНЦІ І ШЕВЧЕНКО

(Із пам'яткової книжки „Незабули спом'янути...").

Шевченкознавство стало сьогодні українською наукою наук. Немає бо періоду в українській історії, ділянки українського життя, якої в більшій або меншій мірі не охоплювало б і не оформлювало б Шевченкове слово. Пізнаючи Шевченка — пізнаємо українську націю, і, навпаки, пізнаючи українську націю — пізнаємо Шевченка. А в цьому пізнанні не останній розділ повинно становити і дослідження впливу Шевченка і його слова на розвиток української спільноти на цій благословенній, бо вільній американській землі. Не раз запитуємо себе: де була б і як виглядала б українська нація без Шевченка? Це саме відноситься і до тієї частини української крови, що влилася в жили американського народу. Де були б сьогодні ми, американські українці, якби не Шевченко і його слово на нашій сторожі?

Українська еміґрація до Америки почалась в 60-их роках минулого сторіччя, а перший свідомий український еміґрант, нога якого ступила на американську землю в 1865 році, приїхав сюди із Святим Письмом та Шевченковим „Кобзарем", якщо не в руці, то в голові і серці. Був це скиталець, козак-священик Андрій-Агапій Гончаренко з Київщини. Три роки пізніше він почав редаґувати видавану американським урядом а англійській і російській мовах газету „Аляска Геральд", призначену для населення купленої тоді Америкою від Росії Аляски. В першому числі цієї газети, що появилася з датою 1-го березня 1868 року, вміщена стаття: „Інтересні ідеї поета Тараса Шевченка", що була переказом поеми „Кавказ". Рівночасно з цим надруковано й початок Шевченкового „Послання" та „Думи мої". Це є чи не перший слід Шевченкового слова на американській землі.

Організоване життя американських українців почало оформлюватись у 80-их роках, коли то до Америки приїхав з Галичини перший український католицький священик о. Іван Волянський і зорганізував у пенсилвенійському містечку Шенандоа першу українську парафію, а в 1885-му році побудував там першу українську церковцю. Це були перші проблиски, які почали остаточно оформлюватись із появою „Свободи", яку в 1893-му році почав видавати о. Григорій Грушка. Перше число „Свободи" появилось 15 вересня 1893-го року і в ньому на першій сторінці, під складеним півеліпсою заголовком газети вміщено, як мотто, Шевченкове: „Учітеся, брати мої, думайте, читайте і чужому научайтесь, свого не цурайтесь!", — а ще нижче — „В своїй хаті своя правда і сила і воля!"

Ця Шевченкова синтеза свого і чужого неначе написана для американських українців, і вона стала їхньою долею. Де ми були б сьогодні без цієї науки, яка так глибоко запала в українську душу.

Через пів року після випуску першого числа „Свободи", 22-го лютого 1894-го року, засновано з кількох місцевих братств першу в Америці крайову українську організацію, — Український — тоді ще Руський — Народний Союз. І знову ж опис цієї події починається цитатою Шевченка: „І, о диво, трупи встали і очі розкрили! І брат з братом обнялися і проговорили слово тихої любови!" Справді бо, палке, вогненне Шевченкове слово воскресило національні трупи, піднесло їм повіки і сповнило їхні серця життєдайною, братньою любов'ю.

Відтоді Шевченкові ідеї починають всевладно оформлювати та надавати змісту українській спільноті в Америці. Як в Україні, так і в Америці, під впливом Шевченкового слова та Шевченкових ідей, маса незрячих гречкосіїв, що не знали ні свого роду, ні навіть свого імени, перетоплюються в свідому, зорганізовану і творчу спільноту. Вірші Шевченка подибуємо в кожному числі новоствореної газети, Шевченковими цитатами характеризується всю долю й недолю українських поселенців в Америці. Шевченкове слово, поруч слів із Святого Письма, стає змістом і основою Американської України, яка тоді починає творитись.

Не диво, що постать Шевченка виростає серед американських українців до розмірів велетня-пророка. Не диво, що вже з початком 1897-го року, між проголошеними у газеті на продаж „красними образками" святих та кількох новозбудованих українських церков, подибуємо й заклик купувати „красний образок" — портрет Шевченка. Про спасенну силу Шевченкового слова та популярність Тараса вже в тих початках Американської України хай посвідчить такий випадок, згадку про який знаходимо на пожовклих листках історії американських українців.

У березні і квітні 1898-го року один з наших піонерів, що підписався псевдонімом „Ваш знайомий" (правдоподібно о. Нестор Дмитрів), описує свою поїздку по Канаді, і в дописі з місцевости Дафін у Манітобі пише:

„...я блукав довгі години в засніжених пралісах і коли вже думав, що тут буде мені амінь, побачив між деревами буду, знак людського життя. Я думав, що це, може, індіяни або ескімоси, але коли відчинив двері, то на передній, закуреній стіні побачив збитий з двох патиків Хрест святий і біля нього образок Шевченка, що його продають в Олифанті..." Отже, вже з кінцем минулого сторіччя Шевченкове слово, разом з портретом Поета, зайшло навіть в манітобські праліси.

Та не тільки в Канаді. У „Свободі" з 3-го квітня 1899-го року подибуємо вістку із Ріо Кляро в Бразилії про те, що там створено „руську читальню", в якій наші поселенці поставили собі за ціль Шевченкове „чужому научатись і свого не цуратись".

Рівночасно з поширенням Шевченкового слова, поширюється культ Шевченка між українськими іміґрантами в Америці. Вже 3-го квітня 1895 року подибуємо у „Свободі" статтю о. Гр. Грушки з інформаціями про святкування Шевченкових роковин по всій широкій Україні-Руси. До речі, саме під впливом Шевченка вжито в Америці вперше правильну назву нашої Батьківщини: Україна. У згаданій статті автор закликає американських українців, щоб і вони пішли слідами своїх земляків на рідній землі і „широко, масово та величаво" відзначали в березні Шевченкові дні.

Три роки пізніше, в січні 1898-го року, створено в Олифанті у Пенсилвенії перше українське товариство імени Шевченка. В повідомленні про цю подію читаємо, що ціллю цього товариства є побудувати в Америці пам'ятник — як там сказано — найбільшому синові України-Руси і закликається наших іміґрантів складати пожертви на цю ціль. Знову ж у повідомленні з 1-го січня 1900-го року читаємо, що саме на Новий Рік, який започаткував наше сторіччя, відбулося в Джерзі Сити перше в Америці українське політичне віче. У звіті з віча сказано: „Народу там зійшлося много. Були там люди з близьких і далеких місцевостей. Заля простора, велика, а на видному місці висить портрет Т. Шевченка". І Шевченкові вірші деклямували на тому вічу. Окремою проблемою на тому вічу була наша властива назва, і промовці закликали, щоб називати себе українцями, а не русинами, бо українцем, а не русином називав небе Тарас Шевченко. А два місяці після того, в березні 1900 року, подибуємо в „Свободі" першу вістку-оголошення про те, що в українській читальні ім. Тараса Шевченка в Олифанті можна набути Старий і Новий Завіт за три доляри та „Кобзар" Т. Шевченка за один доляр і двадцять центів.

Уже тільки кілька цих фактів і подій, зв'язаних з ім'ям та ідеями Тараса Шевченка в самих початках української іміґрації в Америці, найбільш характеристичні і для дальшого розвитку нашої спільноти в цій країні. Це бо не залишає жадного сумніву, що українська спільнота в Америці та її розвиток нерозривно зв'язані з Шевченком та його ідеями. Можна б наводити безліч прикладів, як усі свої проблеми — національні, соціяльні, виховні, господарські, культурні, навіть родинні і особисті — наші піонери ставили та розв'язували саме в дусі Шевченкових ідей, які так дуже відповідають духові й ідеям американської землі й американського народу. І тому не диво, що коли на одне з Шевченкіcь-

(Закінчення на стор. 4-тій)

ВКЛЮЧАЙТЕСЬ У ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНУ КАМПАНІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ! ОРГАНІЗАЦІЄЮ НОВИХ ЧЛЕНІВ СКРІПЛЮЙТЕ ЦЮ УКРАЇНСЬКУ ЗАМОРСЬКУ ТВЕРДИНЮ! ПРИЄДНЮВАННЯМ НОВИХ ЧЛЕНІВ ДОПОМОЖІТЬ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗОВІ ДОПОМОГТИ ВАМ, НАШІЙ СПІЛЬНОТІ ТА НАШОМУ НАРОДОВІ!

75,000 ЧЛЕНІВ — ЦІЛЬ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

ПІДСУМКИ ПІВРІЧНОЇ КАМПАНІЇ

За нами шість місяців цього року, а з ними пройшла також перша половина нашої передконвенційної кампанії за приєднання нових членів. Маємо [illegible] найкращу нагоду на те, щоб, приставши на хвилину на половині дороги, переглянути назад і підвести підсумки проробленої роботи та здобутих успіхів, в рамках [illegible] й невдач. Бо не тільки на самих успіхах опираються наші здобутки. Часто помилки і занедбання у минулому стаються найкращими вчителями на майбутнє.

Активність Відділів ключ до успіху

УНСоюз по своїй структурі і довголітній традиції опирається на своїх Відділах, яких налічує під цю пору 497. У Відділах проходить більшість союзних завдань. Відділи збирають вкладки, полагоджують виплату обезпечення, ведуть [illegible] роботу. Вони на [illegible] керують всім УНСоюзом і перевіряють його діяльність, висилаючи на конвенції своїх делегатів, які творять найвищий союзовий орган. І власне Відділи є тими чинниками, що розбудовують Союз. Всі члени УНСоюзу прибувають до нього через Відділи і всі мають обов'язок належати до одного з Відділів. Така є структура більшости братських організацій в цім краю. Тому від активности Відділів у першу й найважливішу чергу залежить ріст УНСоюзу. Коли Відділи є активні, тоді Союз росте і розвивається. Брак активности Відділів може привести застій а то й упадок навіть найбільшої організації.

Придивімось, наскільки активними були наші Відділи в часі нашої піврічної кампанії. Чи сповнили вони свій обов'язок супроти себе самих і всієї нашої установи, чи прогайнували довгих шість місяців у безділлі й апатії? Нашу членську кампанію найлегше обняти, поглянувши на числа. Тому присвятім трохи нашої уваги сухим, але дуже вимовним і дуже повчаючим числам. Вони дадуть нам відповідь на поставлене питання. Чи не найбільш вимовною є нижче подана табеля.

	Відд.	тобто
Ні одного члена не здобули	219	44%
Не осягнули піврічної квоти	129	26%
Осягнули або перейшли півр. квоту	111	22%
Осягнули або перейшли річну повну квоту	38	8%
Разом	497	100%

Мова цих небагатьох чисел дуже виразна. Вони говорять великим голосом про те, що на сто наших Відділів 44 взагалі не виявили ніякої активности в найважливішій під цю пору справі придбання УНСоюзові більше членів! До них або не дійшли заклики Головного Уряду УНСоюзу і чимале число пригадок і статтей в „Трибуні УНСоюзу", або вони зовсім звичайно знехтували їх. Дальших 26 відсотків Відділів не виконали половини своїх квот. Багато з них придбало впродовж довгих шести місяців тільки одного члена, хоч їх квота подана в двох цифрах. Отже разом 70 відсотків наших Відділів не виконали квотах або виконали тільки частинно свій союзний обов'язок супроти УНСоюзу і своїх власних Відділів. Коли можна знайти оправдання у поодиноких відділах [illegible], то годі повірити в те, щоб мали оправдання своєї неактивности або малої активности аж 70 Відділів на кожних сто.

Що нашу велику [illegible] в нашій дотеперішній кампанії раховують успіхи осталих 30 відсотків Відділів. 111 з них вповні виконали свої піврічні квоти, 10 виконали вже повну річну квоту, а 28 не тільки досягнули річну квоту, але її переступили й то в багатьох випадках дуже значно. Отож 30 Відділів на сто виконало свій обов'язок на сто відсотків і їм УНСоюз завдячує дотеперішній успіх кампанії.

ПОЧЕСНА ЛИСТА

Не тільки школи, але й великі організації та установи в цій країні практикують встановлення почесних лист своїх більш заслужених у певних акціях сил чи своїх клітин. У цій табелі подаємо почесну листу Відділів УНС, що здобули найкращі успіхи в дотеперішньому перебігу передконвенційної організаційної кампанії. Подані побіч цифри означають: 1) призначену квоту, 2) кількість уже приєднаних нових членів і 3) надвишку приєднаних членів понад призначену квоту.

Ч. п.	Від.	Місцевість	Предсідник	Секретар	кв.	пр.	нд.
1	114	Шікаго, Іл.	М. Ткачук	В. Бережан	31	69	38
2	153	Филаделфія, Па.	Й. Штойко	І. Одежинський	26	62	36
3	358	Омага, Небр.	П. Вашишин	Д.Д. Війтик	21	51	30
4	175	Дітройт, Миш.	Т. Грицай	І. Іванчук	26	49	23
5	141	Линколн, Небр.	М. Шалавига	А. Ликовит	4	20	16
6	15	Вашингтон, Д. К.	д-р З. Нижанківський	д-р Я. Гелета	6	19	13
7	120	Аликвипа, Па.	Й. Кордовський	В. Рефт	16	26	10
8	40	Ірі, Па.	М. Гаврилів	В. Вітковський	5	14	9
9	88	Союзівка, Н. Й.	Б. Федик	В. Квас	4	12	8
10	97	Кегонксон, Н. Й.	М. Пакла	Р. Мацюк	14	21	7
11	200	Ст. Джозеф, Мо.	М. Бенковський	П. Заянко	10	16	6
12	83	Форд Ситі, Па.	М. Луковський	С. Келлер	21	26	5
13	345	Минеаполіс, Минн.	М. Коржиць	М. Дербуш	11	16	5
14	12	Гартфорд, Конн.	В. Лучкань	М. Кузьма	11	15	4
15	183	Филаделфія, Па.	М. Курко	С. Филик	21	25	4
16	465	Монтреал, Кве.	С. Балик	М. Черешнєвський	—	10	4
17	93	Сентрал Фолс, Р. І.	І. Данилюк	М. Іваницький	4	7	3
18	204	Ню Йорк, Н. Й.	П. Марко	В. Гасій	31	34	3
19	271	Елмайра, Н. Й.	А. Теплюк	І. Чопко	16	19	3
20	395	Филаделфія, Па.	Е. Ройке	А. Герман	5	8	3
21	237	Честер, Па.	Л. Благітка	М. Крика	11	13	2
22	337	Балтимор, Мд.	Т. Чорний	А. Чорний	7	9	2
23	480	Торонто, Онт.	І. Шкільник	К. Чорномаз	6	8	2
24	287	Джерзи Ситі, Н. Дж.	К. Магура	Т. Литвинюк	11	12	1
25	367	Рачестер, Н. Й.	К. Маньківський	В. Попович	21	22	1
26	439	Садбури, Онт.	М. Шилюк	В. Заперковний	21	22	1
27	485	Ню Йорк, Н. Й.	Інж. К. Церкевич	д-р С-р-Чарторийський	3	4	1
28	494	Дофин, Ман.	Й. Батюк	В. Савицький	4	5	1
29	110	Вендерґрафт, Па.	С. Дудзік	А. Влавуцяк	2	2	-
30	121	Ром, Н. Й.	Д. Іванців	А. Гадз	11	11	-
31	125	Смок Ран, Па.	П. Капор	І. Лашинський	2	2	-
32	137	Вест Істон, Па.	Г. Процик	С. Колодруб	6	6	-
33	254	Ню Бритин, Кон.	М. Нейко	В. Романишин	11	11	-
34	312	Смитмил, Па.	А. Русинк	А. Залворська	2	2	-
35	328	Клівленд, Огайо	Г. Терпаковець	Р. Кокоч	5	5	-
36	274	Бостон, Мас.	І. Назар	М. Кисіль	11	11	-
37	489	Ню Йорк, Н. Й.	д-р І. Новосільський	М. Шпетко	7	7	-
38	492	Канзас Ситі, Кан.	М. Ваян	Н. Музика	11	11	-

Ці Відділи несли на своїх плечах майже ввесь тягар дотеперішньої кампанії і вони можуть мати оправданий жаль до тих Відділів, які їм не допомогли в їх праці.

Але між цими Відділами, що вже досягнули повну квоту, немає всіх тих, які прислужилися для нашої кампанії. Зокрема немає між ними тих великих Відділів, які одержали найбільші квоти, яких і при найпильнішій праці не все можна перевиконати чи виконати в короткому часі. Згадати б тут такі працьовиті Відділи, які здобули великі осяги в нашій кампанії, як Відділ 432 з Торонто, Онт., який єдиний й то на власну пропозицію одержав квоту: рівно сто членів. Той Відділ виконав ту саму квоту в минулій кампанії, він виконає її і в цій.. До цієї самої категорії Відділів належать Відділ 221 з Шикаґа, який має квоту 76 членів, Відділ 379 з Шикаґа з квотою 70 членів і Відділ 361 з Ню Йорку з квотою 61 члена. Ці всі Відділи вже здобули багато членів і скоро досягнуть повної квоти.

Чемпіони кампанії

Справжніми чемпіонами нашої піврічної кампанії є дві категорії наших Відділів. Одні, які здобули найбільше число нових членів, другі ж, які процентово здобули найбільший успіх, порівнюючи число здобутих членів до висоти призначеної їм квоти. Адже знаємо, що для Відділу малого, чи такого, що знаходиться серед невеликої української громади, нераз багато важче здобути одного члена, ніж для великого Відділу десять. Дві наступні табелі обіймають ці найзаслуженіші в нашій кампанії Відділи. Перша подає тих, що здобули найбільше число членів, а друга тих, що перемогли відсотково.

Відд.	Місцевість	Приєднано
114	Шикаґо	69
153	Филаделфія	62
432	Торонто	61
358	Омага	51

Від.	Місцевість	Кв.	Пр.	%
141	Линколн, Небр.	4	20	400
15	Вашингтон, Д.К.	6	19	220
88	Союзівка, Н. Й.	4	12	200
40	Ірі, Па.	5	14	180
358	Омага, Небр.	21	51	147
153	Филаделфія, П.	26	62	138
114	Шикаґо, Іли.	31	69	125

Імена предсідників і секретарів цих переможних Відділів були подані в попередній табелі, крім Відділу 432 в Торонто, головою якого є п. М. Мота, а секретарем п. Б. Зорич.

Коли брати на увагу абсолютне число приєднаних членів, то нашим піврічним першуном є Відділ 114 з Шикаґа, коли ж за основу брати відсоток, на який Відділ перевищив свою квоту, тоді переможцем вийде 141 Відділ з Линколн, Небраска.

Обличчям у майбутнє

Чимало недотягнень має наша дотеперішня кампанія. Чимало побажань можна мати до більшости наших Відділів. Але все ж ми з повним оптимізмом замикаємо наші піврічні рахунки і ще з більшим дивимося в майбутнє. При всіх тих недоліках ми осягнули рівно сорок відсотків назначеної квоти. Маючи перед собою нових шість місяців, й до того місяців осінніх та зимових, отже часу найбільшої натуги союзової праці, можемо сподіватися, що до кінця року, при активній участи наших Відділів, ми досягнемо повного числа квоти.

Але в тому не замикається наша кампанійна мета. Її мета є досягнути число членів УНСоюзу до 75,000, що буде можливим тільки тоді, коли Відділи не тільки осягнуть призначену їм квоту, але її перейдуть й то не тільки, як досі, 30 відсотків Відділів, але велика їх більшість, коли не всі.

Закінчуючи огляд нашої піврічної кампанії, не від речі буде щиро поґратулювати і подякувати всім тим Відділам, що сумлінно виконали свій обов'язок і заохотити їх до дальшої активної участи в кампанії у почеснім змаганні за перше місце поміж п'ятисотнями союзових Відділів. А Відділи, які з будь-яких причин досі не включилися в наше змагання, або вповні не виконали ще свого обов'язку, кличемо до гурту з нашими переможними Відділами.

Ярослав Падох
Організ. референт УНСоюзу

Сім днів на Союзівці

Зелені гори, безліч зелених дерев, голубе небо — це наша Союзівка. Сім днів побуту на Союзівці — це відносно короткий час, але й вони нагромаджують багато думок і спостережень. Перші два дні, субота і неділя, це дні зустрічей. Зустрічаєте когось знайомого, витаєтесь і прощаєтесь, бо в ті дні одні приїжджають, а другі від'їжджають. Тому опис мого побуту зачну від понеділка, коли то на Союзівці, по двох дещо нервозних днях зачинається можна б сказати нормальне відпочинкове життя.

Чудова погода, ясне і погідне небо, тепле сонце вже від самого ранку заохочують усіх до басейну, або хоч в його околицю. Ідуть туди матері з дітьми, іде молодь, ідуть і старші, бо де молодь, там життя. Цілий день гріємось на сонці, а молодь — одні плавають, другі грають в теніс чи займаються іншим спортом.

Одна група наших сеньйорів примістилась в холоді між деревами і почерзі розповідають собі різні пригоди зі свого життя...

По вечері на таблиці у вестибюлі напис: вівторок, год. 9-та рано, прогулянка на Зелене озеро на водоспад на Маківку. Збірка коло гостиниці. В означеній годині зібралось 23 особи, молодь, старші і батьки з дітьми. Чи маєте відповідні черевики — питає хтось — бо там камфіня і скали. Ідемо. Перед веде молодий хлопець в синій сорочці. Спинаємось вгору, подаємо собі руки, тримаємось дерев і нарешті Зелене озеро. Десять хвилин відпочинку. Діти кидають камінчики в воду, а ми, старші, любуємось красою природи і віддихаємо. Ідемо дальше, до водопаду. Подорозі — Зелене озеро — величезна, глибока пропасть поміж скелями, об які повільно дзюрчить вода з далеких гір.

По короткім відпочинку ідемо дальше. Перескакуємо з каменя на камінь, одні падуть, інші їх підіймають і врешті дійшли до Маківки. Тут боріки повисувались з-поміж листків, неначе з цікавости до людей. Ми принесли паперові горнятка, в які почали збирати чорні, достиглі ягоди.

Це тільки один фрагмент одного дня.

В середу ввечорі кіно: три образки для дітей; один для старших.

У четвер інша розвага. По гарячім дні, після вечері, запалена ватра. Ідемо. На довгих патиках печемо картоплі, кукурудзу і „машмелов". А при цьому співи, що нагадують і Рідний Край і молоді літа.

П'ятниця, це вже останній день перед кінцем тижня, а для багатьох перед від'їздом. В цей день припало свято св. Петра й Павла. Напис в вестибюлі повідомляє, що о год. 12-ій буде Служба Божа. Ще перед означеним часом зібрались гості в означеному місці на відповідно приготованій поляні серед лісу, де перед провізоричним престолом в тіні дерев відправлялась Богослужба.

По обіді ще гріємось на сонці і плянуємо поворот. Одні до Ню Йорку, другі до Ню Гейвен, а інші аж до Питсбургу.

Жаль покидати цю чудову оселю, але потішаємось думкою, що на другий сезон, як Бог дозволить, знову тут зустрінемось і знову проведемо бодай цих коротких, але таких багатих, повних і цікавих сім днів.

Марія Демидчук

НЕ ЗАБУЛИ СПОМ'ЯНУТИ...

Під цим заголовком у зв'язку з відкриттям пам'ятника Т. Шевченка на Союзівці 16-го червня ц. р., видано окрему брошурку, в якій, крім інших матеріялів, надруковано також довгі списки пожертв і датків, що їх склали члени і Відділи УНСоюзу на покриття коштів здвигнення того пам'ятника. Вже після надрукування книжечки наспіли ще деякі пожертви, виказ яких друкуємо додатково на цьому місці.

Роман Слободян — $50; Відділ УНС ч. 285 — $18. — Пожертви склали: о. М. Чернявський, Микола Ковалюк, Панас Дильовський, Василь Пилипенко, Федор Карамушко, Петро Лихошерст, Артем Корнієнко, Дмитро Ерстенюк, Мефодій Скрильник, Федір Федоренко, Григорій Мельник Іван Штепа, Осип Максимович, Панас Шевченко, Кирило Матюшенко, Роман Коваль, Михайло Ликів. Відділ ч. 170 — $10. Відділ ч. 497, замість квітів на могилу сл. п. Г. Германа — $10. Відділ ч. 93 — $12. Пожертви склали: Михайло Флис, Пилип Бенковський, Іван Данилюк, д-р Осип Коропей, Антін Таль, Марія Чировська, Василь Коцан, Ю. Тренклер, С. Шевчук, П. Іваницький. Відділ ч. 493 — $5. Пожертви склали: Антін Коссик, Богдан Музика, Лев Роздольський. Відділ ч. 457, Митрофан Нешта $1.

У книжці помилково жертводавців-членів 100-го Відділу надруковано під Відділом 104.

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ ЧЛЕНІВ в місяці ЧЕРВНІ 1957 року.

Ч. В.	Організатор	Присд. в черв.	Разом	Признач. квота	Ч. В.	Організатор	Присд. в черв.	Разом	Признач. квота
5	І. Сидор	3	17	21	277	В. Гафткович	2	10	41
8	В. Мандзій	1	10	21	280	Р. Рубльовський	1	2	4
15	Я. Падох і Я. Гелета	3	19	6	281	Л. Бачинський	1	3	16
20	А. Триш	2	5	16	290	М. Іванюк	1	2	9
25	Й. Гіббонс	1	17	21	291	В. Гузіль	1	7	16
27	Т. Олесницький	2	6	21	292	П. Федик	5	25	31
29	О. Малищак	1	2	6	293	М. Демидчук	2	8	16
35	М. Ткачук	1	15	26	296	В. Пулк	1	5	26
45	А. Гарасим	1	14	26	301	М. Кришталь	1	6	16
54	А. Малаичук	1	1	21	301	В. Іващук	2	—	—
57	Р. Мацюк	11	21	14	301	М. Ткачук	1	—	—
59	М. Галькевич	1	13	26	304	М. Пматик	1	10	16
63	С. Келлер	1	26	21	305	М. Гентош	1	2	11
76	В. Салабай	1	3	13	307	І. Чопек	2	3	11
79	П. Серединська	1	1	3	310	М. Долгун	2	2	3
85	О. Костюк	1	7	11	312	А. Залворська	1	3	3
86	А. Тарас	1	2	3	316	В. Гаврилюк	1	30	31
93	М. Іваницький	3	7	4	320	І. Малько	1	3	26
94	Д. Білецький	16	28	41	323	В. Федев мол.	1	3	6
94	Е. Е. Зубальський	1	—	—	325	І. Бішко	1	14	31
106	І. Рахочий	1	3	21	325	В. Чупа	3	—	—
106	С. Слободян	1	—	—	327	А. Копистянський	1	4	21
110	А. Влавуцяк	2	3	3	328	Р. Кокоч	2	5	5
114	М. Ткачук	11	69	31	334	С. Богонек	3	12	16
120	В. Рефт	4	26	16	336	Г. Кішель	4	19	31
122	К. Седлівський	1	1	4	337	Е. Притула	2	9	7
125	І. Подола	6	11	26	338	П. Янковський	1	3	7
127	П. Володка і І. Була	6	29	38	342	А. Гундяк	1	2	9
130	Г. Лучанко	4	11	26	345	М. Дербуш	1	16	11
135	М. Фундалич	1	3	3	348	М. Стахура	1	6	15
143	О. Левонюк	1	2	4	352	Д. Яворський	5	5	10
146	Д. Білецький	5	9	11	353	М. Василюк	1	1	7
149	М. Стецькі-Дикий	1	3	11	359	М. Фера	1	1	3
153	І. Одежинський	10	62	26	361	І. Галичин	3	33	61
158	Ю. Павчак	1	4	11	361	П. Кучма	2	—	—
163	І. Скочиляс	6	25	21	361	І. Пригода	1	—	—
170	І. Грабар	2	5	16	362	І. Хома	1	3	6
172	М. Мороз	1	1	6	364	П. Коронович	7	11	30
173	П. Серба	2	3	26	364	М. Білецька	1	—	—
175	Д. Білецький	4	49	26	364	М. Кукіз	1	—	—
175	І. Іванчук	8	—	—	367	П. Лиско	1	22	21
182	Г. Яськів	1	1	5	367	В. Попович	1	—	—
184	Я. Падох	1	5	11	368	В. Остапюк	1	2	6
189	П. Котельницький	1	5	36	374	М. Кисіль	1	11	11
204	В. Гасій	1	34	31	379	М. Семків	5	37	70
217	М. Кущин	2	7	21	385	Й. Греськів	1	8	11
218	М. Стахура	2	2	11	388	Е. Воловинк	1	4	11
219	М. Юрон	1	4	16	397	А. Штогрин	1	28	50
220	Г. Гарасим	2	9	21	397	І. Скочиляс	6	—	—
221	Т. Шпікула	5	32	76	410	М. Шпетко	1	1	3
223	І. Гренецкин	1	2	6	423	С. Куропась	17	37	50
224	Й. Ерха	8	8	11	423	Т. Носевич	1	—	—
230	П. Лішак	1	17	21	427	В. Коссар	2	9	20
237	Л. Благітка	2	13	11	427	П. Цибуляк	1	—	—
240	О. Олінкевич	2	25	31	430	І. Скочиляс	1	5	30
240	А. Запаранюк	1	—	—	432	В. Квас	1	61	100
266	В. Труфин	2	11	26	432	Б. Зорич	10	—	—
268	О. Барилко	1	8	11	432	В. Коссар	2	—	—
270	М. Баран	1	5	11	437	М. Малинівський	3	6	21
271	Г. Левуш	1	19	16	451	Є. Омельченко	2	2	11
271	І. Чопко	4	—	—	471	В. Цимбала	4	17	25
276	К. Ліч	1	6	21	486	Я. Блищак	1	6	11
					489	М. Шпетко	1	7	7
					505	Я. Шипайло	1	4	11

Коли Ви вважаєте себе політичним еміґрантом — амбасадором України, та знаєте про великий вклад Українського Народного Союзу в змаганнях за права України та українців, Ви належно свідомі обов'язку бути членом цієї організації.

АМЕРИКАНСЬКІ УКРАЇНЦІ І ШЕВЧЕНКО

(Закінчення зі ст. 3-ої).

...них Свят у Джерзі Ситі запрошено як промовця місцевого конґресмена, то він, поінформувавшись побіжно про Шевченка, під час промови в риторичному захваті заявив, що Шевченко, мовляв, був „таким самим добрим американцем, як ви і я". Очевидно, що публіка з чемности до гостя здавила в собі сміх, але опісля, вийшовши з концертової залі, не один почав признавати конґресменові рацію, бо якщо під поняттям американця розуміти принципи волі, справедливости і проґресу, то Шевченкове місце було б не тільки між такими американцями як „ви і я", але є поруч батька цієї країни, Джорджа Вашинґтона і великого її емансипатора Абрагама Линколна.

Уже в першій декаді нашого сторіччя американські українці та їхні громади починають відзначувати Шевченкові дні у березні кожного року. Починаючи від 1909 року, американські українці переводять широку кампанію збірки фондів на пам'ятник Тараса Шевченка в Києві. Всеціло під знаком століття з дня народження Шевченка стоял між американськими українцями початок пам'ятного в історії теж з інших причин 1914-го року. Почалась інтенсивна підготова, а опісля масові святкування цієї дати в самих американсько-українських громадах, поруч обширних повідомлень про підготову до таких святкувань на землі Шевченка. І тоді наспіла вістка про заборону ц а р сько-московського уряду перевести ці святкування в золотоверхій столиці України. Безпосередньо після того знялася серед американських українців величезна хвиля протестів проти цього чергового насильства московського окупанта над українським народом та його святощами. Акція протесту завершилась окремим зверненням до тодішнього президента країни, Вудро Вилсона, щоб він інтервеніював у справі цього московського варварства. Звернення характеристичне для тодішнього часу, як і для відношення американських українців до Шевченка, тому варто його зацитувати. В цьому зверненні-протесті, датованому 20-го березня 1914 р., сказано:

„Пане Президенте! 10-го числа цього місяця минуло сто років від народження найбільшого українського Поета, Тараса Шевченка. Цей день — це велике національне свято всього 40-мільйонового українського народу, 35 мільйонів якого живе в південно-европейській частині Російської держави, 4 мільйони в Австро-Угорщині, а один мільйон в Америці. В 10-ий день цього місяця готовились наші земляки по всіх своїх територіях якнайторжественніше відзначити це велике національне свято. Найбільше свято мало відбутися в столиці нашої Вітчини, Києві, і в тому святі мали взяти участь представники соборної України. Там міська рада мала поставити із складок всього українського народу пам'ятник Поетові і устроїти величаві обходи в місті. Так само готовились до свята наші міста Полтава, Одеса, Харків, Кам'янець Подільський та інші. Та в останній хвилині російське міністерство заборонило всі ті свята, не подаючи жадних причин, а найвища церковна влада Росії „Синод", заборонила в день 10-го березня правити навіть поминальні Б о г о с л у ж е н н я за нашого поета Тараса Шевченка. Отже, свято Поета, який уродився біля Києва та якого теж і могила находиться над Дніпром недалеко Києва, святкуватимуть тільки наші земляки в Австро-Угорщині та ми, еміґранти у вільній Америці. Проти цього нечуваного варварства, у хвилю такого болючого удару для нашої національної гордости збоку російського уряду, підносить голос протесту один мільйон українців, що живуть на вільній землі Вашинґтона. Не маючи іншого способу запротестувати, передаємо оцей наш протест на Ваші руки, Пане Президенте, і просимо ласкаво подати зміст цього протесту представникові російської імперії при Білому Домі". Протест підписали Дмитро Капітула, Семен Ядловський, Олексій Шаршонь і Михайло Угорчак, всі передові діячі УНСоюзу. З дальших інформацій відомо, що цей протест справді був переданий державним департаментом російському представникові у Вашинґтоні.

Тим часом, святкування сотих роковин Шевченка в американсько-українських громадах відбувались у спосіб і в розмірах, яким можна було б позаздрити нам і сьогодні. Для характеристики наведемо тільки опис тих святкувань в Ню Йорку. Свято складалось з двох частин: величавого походу по 5-ій евню у післяполудневих годинах та концерту ввечорі. Відбулось воно 30-го травня 1914-го року, і очевидець твердить, що „такого величавого українського свята ще не було на американській землі", бо в ньому вперше взяли участь солідарно всі українці, без огляду на партійні різниці. І так, вже ранньою порою після полудня почали збиратись громадяни з усіх сторін міста при Сьомій вулиці, де оформився похід, що розпочався о год. 4-ій. Взяли в поході участь усі існуючі тоді в Ню Йорку 27 українських товариств, що виступили з відзнаками, прапорами та великими транспарентами. Похід відкривав кінний відділ у козацьких костюмах. Опісля четверо білих коней тягнуло великий віз, на платформі якого, серед зелені, квітів та синьо-жовтих стрічок та прапорів, красувався великий портрет Тараса. За возом ішло 16 дівчат у народних строях, які несли обведену великим вінком синьо-жовту стрічку з написом: „І мене в сім'ї великій, в сім'ї вольній, новій, не забудьте пом'янути незлим, тихим словом". Далі, під звуки вісьмох українських оркестр, ішло сім тисяч учасників походу. Похід перейшов головними вулицями міста, в тому числі й знаною мільйонерською 5-ою евню, де розкинено понад 10,000 брошур англійською мовою про український нарід, його пророка Тараса Шевченка та про заборону святкування роковин Кобзаря в підросійській Україні. Похід закінчився о год. 7-ій ввечері на 11-ій вулиці біля Вебстер Голлу, де відбувся концерт. Велика заля на 4,000 місць була виповнена по береги, а багато людей не могли до залі попасти через брак місця. Концертову програму започаткував промовою місцевий український католицький парох о. Підгорецький. Опісля зложено біля встановленого на сцені погруддя Поета вінки та китиці квітів. Про значення Шевченка для українців, як самостійної нації, промовляв реґент усіх університетів ню-йоркського стейту, містер Шіпмен. Концертову програму виповнили виступи двох великих хорів, Української Бесіди та Українського Хору. Були теж сольові вокальні та інструментальні виступи, переплетені деклямаціями Шевченкових віршів, опісля сценічний образ „На Тарасовій могилі" і вкінці відспівання Шевченкового „Заповіту" та гимну „Ще не вмерла".

Велику книгу можна б уже написати про вплив Шевченкових ідей на формування американсько - у к р а їнської спільноти, про відгомін цих ідей серед американського загалу та про культ Шевченка на цій землі.

Шевченковим „Вставайте, кайдани порвіте!" надрукованим через усі шпальти газети, зустріли американські українці початок першої світової війни і під знаком Шевченкових закликів слідкували вони за її подіями весь час, зокрема тоді, як з тієї війни почала народжуватись вільна Українська Держава.

Сьогодні існує в З'єдинених Державах окремий Відділ Наукового Товариства ім. Шевченка, найстаршої вільної української академії наук. Можна нарахувати яку сотню українських товариств в Америці, що мають ім'я Шевченка, в цьому числі понад два десятки Відділів УНСоюзу. Можна назвати кілька десятків виданих в Америці окремих збірок творів Шевченка або про Шевченка, в тому числі деяку кількість англійською мовою, включно з книжкою проф. Меннінґа „Тарас Шевченко — Кобзар України" та брошурою покійного д-ра Луки Мишуґи „Жінка в творчості Шевченка". Статті, брошури та есеї про Шевченка, не кажучи вже про промови, виголошені про нього, становили б на цій землі окрему і велику ділянку шевченкознавства. Очевидно, що майже всі крайові видання творів Шевченка і про Шевченка тут поширювались своїм порядком. Деяка частина віршів Шевченка перекладена на англійську мову. До найкращих належать переклади проф. Андрусишина, п. Семенини, проф. Меннінґа, п. Конді та інших.

На американській землі намальовано цілий ряд портретів та створено кілька погрудь Кобзаря, зокрема чотири погруддя створив світової слави наш мистець Олександер Архипенко. Одне з них стоїть в українському парку в Клівленді, друге в музеї в Дітройті, третє набув гол. касир УНС п. Роман Слободян, а четверте поставлено як пам'ятник на „Союзівці",

ЗВІДОМЛЕННЯ ПРО СТАН ЧЛЕНСТВА У. Н. С.

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1957 РОКУ.

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Кунцьо Микола, Софія; Ульріх Степанія.
В. 15. Кушнір Софія О., Сидор Іван, Скоцко Євген.
В. 20. Ковалик Іван.
В. 35. Несвик Мирослав.
В. 45. Малик Євген Ф.
В. 54. Данько Софія.
В. 57. Вілас Ярослав, Зиновія; Левицька Лідія, Павлів Василь, Черкасенко Олександер, Герта.
В. 59. Зіняк Іван.
В. 86. Гайдук Юрій.
В. 93. Романів Дмитро, Магдалина.
В. 94. Вілий Іванна, Ґуґель Олександер, Олена; Лубинський Микита, Сливка Тереса, Татарський Роман, Олена; Федорак Ярема.
В. 105. Гарматій Григорій.
В. 114. о. Білецький Федір, Верденюк Василь, Горельник Іван, Кліт Василь, Кравець Дмитро, Репа Катерина, Чорній Юліян.
В. 120. Данило Карло, Кобалий Юрій, Сушко Іван, Федорчак Петро.
В. 125. Дитко Анна, Оленець Ольга, Пащин Василь К.
В. 127. Вуйцік Степан, Єлисавета.
В. 130. Головатий Іван, Ліна.
В. 143. Головат Михайло.
В. 153. Боднар Мирон, Корсун Людмила, Спиркач Борис, Удод Михайлина.
В. 158. Костик Володимир.
В. 163. Бакаляр Марія, Любанців Євстахій, Фамуляк Ірина.
В. 170. Вовк Федір, Юлія.
В. 172. Мороз Марія Є.
В. 175. Бартосевич Анна, Копач Іван, Лопатяк Володимир, Олесницький Юрій, Марія.
В. 182. Боковець Костянтин.
В. 184. Татарко Микола.
В. 204. Ляхович Ольга Т.
В. 217. Ракута Степан.
В. 219. Задойко Степан.
В. 221. Пенко Григорій.
В. 224. Вовк Дмитро, Здеро Гертруда.
В. 230. Вішка Олена.
В. 240. Данилевич Ярослава, Михалевич Степанія.
В. 242. Калигер Анна М.
В. 257. Сильчак Євген І., Іванна М.
В. 259. Фоця Денис Г.
В. 262. Пренета Гнат П.
В. 266. Угрин Федір, Олена.
В. 268. Колодій Роман.
В. 270. Сайчук Михайло.
В. 271. Демянів Параскева.
В. 276. Ліх Михайло.
В. 277. Красій Мирослав, Романів Петро.
В. 280. Попіль Едвард.
В. 292. Крафт Марта М., Рибак Роман.
В. 293. Феціца Доротея.
В. 295. Керський Йосип.
В. 301. Денисюк Микола, Кастлій Розалія М., Синецький Осип, Хмурий Михайло.
В. 304. Юра Іван А.
В. 307. Чередюк Дмитро.
В. 310. Баймак Михайло, Марія.
В. 320. Оліщук Іван.
В. 325. Брухаль Микола, Клавсник Стела, Ляхович Ольга, Рибак Василь.
В. 334. Колосівський Федір, Евфрозина.
В. 337. Беньо Василь.
В. 338. Курило Софія.
В. 361. Гриновець Василь.
В. 364. Чапський Михайло, Катерина; Чумак Микола.
В. 367. д-р Артемович Теофіл.
В. 368. Подубинська Зоріяна.
В. 374. Кезмур Іван.
В. 379. Лаба Степан, Ольга; Стефанів Текля.
В. 388. Єдинак Євген М.
В. 389. Теслюк Роберт Л.
В. 395. Головатий Василь, Гулак Микола, Дячук Марія А., Фера Марія К., Шпак Роман М.
В. 397. Андрусів Петро, Нечитайло Тихон, Марія; Федин Микола.
В. 406. Лесканич Іван, Сідловський Едвард Т.
В. 423. Ільницький Євстахій, Марія; Калимон Анна, Ліщинська Дарія, Іванна, Оксана, Софія; Маркевич Олександер, Анна; Попель Орест І., Богданна; Фединський Юрій В., Цимбалістий-Мачук Зоріянна.
В. 432. Бабюк Юліян А., Біляк Ярослав, Бульчак Богдан, Марія; Герман Ольга, Злонкевич Іван, Марія; Козак Лариса, Мастикаш Катерина, Століяр Іван, Шкляр Клавдія.
В. 437. Дзінко Степан, Мариянна.
В. 451. Дацьків Софія, Червоняк Анна.
В. 471. Панчишин Ілля.
В. 505. Татарська Христина.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 7. Пласконос Анна.
В. 14. Гнатів Микола, Жидовський Петро, Анна; Забігач Дмитро, Анна.
В. 20. Марцінів Петро.
В. 27. Климко Любомир, Кордуба Антонина, Панчак Іван.
В. 56. Ковач Марлина Е.
В. 94. Павловська Розалія М.
В. 106. Вогонович Петро, Ольга; Мельник Василь, Меланія.
В. 108. Малецький Степан.*
В. 126. Бутеків Антін.*
В. 159. Петрик Михайло.*
В. 164. Минюк Михайло, Анастасія.
В. 176. Несевич Іван.
В. 183. Полатайко Іван.
В. 194. Галій Іван, Демків Іван, Кулинич Петро.
В. 219. Рохів Фридрих И., мол.* Долорес.
В. 221. Гнатьо Володимир.
В. 254. Платош Антін,* Явин Роман.*
В. 287. Ґронський Петро,* Корипко Юрій.
В. 316. Климюк Євстахія.
В. 336. Воробель Іван.*
В. 361. Рибіцька Марія.
В. 362. Кравчак Анна.
В. 370. Вітовський Іван, Михайлина; Долішний Василь, Анна; Лодинський Іван,* Омелян, Іванна.
В. 397. Войтович Степан, Голуб Степан, Мединська Єлисавета.
В. 430. Кушнір Андрій, Ірина.
В. 439. Баюс Костянтин,* Дацик Іван, Михайлюк Дмитро,* Євдокія; Скобель Юлія, Стасюк Степан,* Олена.
В. 441. Томас Григорій, Марія.
В. 445. Савдик Юрій.*
В. 455. Витвицька Дарія, Фірман Анна, Шепарович Зенон, Іванна.
В. 461. Горальчук Анна, Куріца Андрій.*
В. 473. Наконечна-Сушко Ольга.
В. 489. Марко Степан, Марія.
В. 497. Ізьо Юліян.*

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 14. Німчановський Ярослав, Ярослава.
В. 15. Д-р Гелета Ярослав, Богданна; Наконечний Василь,* Наконечна-Сушко Ольга.
В. 27. Кігічак Юрій, Ольга.
В. 76. Головатий Федір.
В. 155. Созанська Анна, Шута Павло,* Агнеса.
В. 219. Вінцковський Роберт Д.*
В. 226. Вінич Віктор С. 3, Надія.
В. 240. Ставничий Іван, Михайлина; Таратула Іван.
В. 270. Станиславишин Євстахій.*
В. 287. Лавбах Ольга.
В. 289. Дяченко Василь, Анна.
В. 292. Костюк Григорій, о. Лащук Микола, Євгенія, Лариса.
В. 321. Струтинський Володимир І.,* Йосип,* Роберт,* Юліян, Юрій Д., Катерина.
В. 325. Лисогір Йосип.
В. 379. Гателяк Іван, Флис Йосип.
В. 432. Бабій Олександер, Мигаль Калина, Михайлюк Дмитро,* Євдокія.
В. 437. Грисьо Дмитро, Євгенія; Депа Михайло 2, Катерина; Кушик Іван.
В. 457. Шепарович Зенон, Іванна.
В. 483. Конопельський Володимир, Марія.
В. 485. Гурик Іван, Теодосія.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 81. Кравчук Берта К.
В. 113. Роман Степан.*
В. 131. Коцко Іван, Олександра.
В. 194. Кузишин Богдан, Оксана.
В. 292. Лопатяк Степанія.
В. 455. Витвицька Дарія.
В. 471. Демків Розалія.
В. 472. Голод Роман.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 25. Несторук Євстахій.
В. 27. Лісевич Олександер.
В. 85. Панчо Геріста, Панько Тома*, Паращук Анна, Анна; Чипот Франко К.*
В. 94. Воробкевич Роман, Ганиш Євген*, Йосип М.,* Заяць Повлина, Карпій Іван, Михальчак Микола, Мороз Данило, Палюх Дмитро, Марія; Цис Олексій.
В. 102. Ільчишин Іван.
В. 106. Карасійчук Іван.
В. 117. Березовський Жигмонт*.
В. 123. Скоць Григорій*.
В. 127. Ковалик Василь, Пелагія; д-р Мосійчук Іван.
В. 130. Прадищук Анрій.
В. 137. Бондар Михайло, Анна, Людмила.
В. 170. Діхтяр Єлисей.
В. 171. Запорожець Ілля.
В. 179. Малащак Іван*.
В. 183. Дворчин Мирослав*.
В. 203. Котлярчук Лідія.
В. 204. Бакад Володимир*, Влагий Степан*, Степанія; Равлюк Василь Т.*
В. 221. Кобелюх Петро*.
В. 254. Турко Степан, Софія.
В. 256. Чаплик Михайло, Катерина.
В. 324. Гарасимович Богдан, Софія.
В. 330. Тиран Григорій.
В. 361. Гориславський Микола, Строц Антонина І., Халупа Федір.
В. 362. Графенстайн Євгенія, Завада Зиновія, Іган Олена И., Никитич Андрій, Тріщук Йосип К.*, Хомяк Петро.
В. 365. Бойчак Михайло*.
В. 367. Гривнак Володимир*, Ковальчук Олена.
В. 370. Вознюк Микола, Параскева; Лукомський Євген, Степанія; Миронюк Григорій*, Мосович Марія.
В. 379. Гриндій Петро, Марія; Козак Семен, Антонина.
В. 397. Черепаха Остап, Анастасія.
В. 414. Зачко Осип.
В. 437. Баран Іван, Ольга; Табинський Андрій.
В. 441. Кушнір Богдан*, Ольховецький Маврикій*.
В. 461. Чоловський Роман, Тетяна.
В. 476. Дроздович Клавдія.
В. 479. Бесага Тимотей, Марія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 25. Бук Андрій, Катерина.
В. 42. Прус Дмитро, Анна.
В. 94. Костюк Григорій, Чупка Іван*, Анна.
В. 104. Созанська Анна, Шута Павло*, Агнеса.
В. 130. Юзефович Іван.
В. 137. Лавбах Ольга.
В. 164. Славич Михайло*.
В. 175. Німчановський Ярослав, Ярослава.
В. 204. Гурик Іван, Теодосія.
В. 217. Дуда Текля.
В. 220. Гателяк Іван.
В. 277. Мельник Анна.
В. 395. Вінцковський Роберт Д.*, Гаврилюк Марія, Головатий Федір, Кігічак Юрій, Ольга; Станиславишин Євстахій*.
В. 430. д-р Гелета Ярослав, Богданна.
В. 432. Михайлюк Дмитро*, Євдокія.
В. 441. Мигаль Калина.
В. 455. Коваленко Марія, Шепарович Зенон, Іванна.
В. 461. Вабій Олександер.
В. 473. Наконечний Василь*, Наконечна-Сушко Ольга.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 9. Гевчук Андрій*.
В. 20. Крупка Михайло.
В. 54. Куліш Павло, Вікторія.
В. 56. Ковач Марлина Е.
В. 83. Нагірняк Роман.
В. 176. Несевич Іван.
В. 206. Саваїр Євгенія.
В. 217. Климців Франко*.
В. 219. Вареница Павло, Казимира.
В. 220. Бардахівський Іван.
В. 247. Гринишин Іван*.
В. 254. Присташ-Вайда Любов.
В. 292. Шимків Іван*.
В. 332. Кнаф Норман М.*
В. 336. Воробель Іван*.
В. 397. Магвір Лідія Р.
В. 401. МекДонел Яким І.*
В. 430. Кушнір Андрій, Ірина.
В. 458. Сямро Роман.
В. 461. Куріца Андрій*.
В. 471. Дичок Юрій*.
В. 477. Дутка Іван.
В. 489. Марко Степан, Марія.
В. 497. Ізьо Юліян*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 266. Гапяк Тарас, Степанія.
В. 281. Довгань Федір І.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

В. 45. Малик Євген*.
В. 64. Д'Аюто Євстахія.
В. 81. Билень Олексій*.
В. 105. Слободян Петро*.
В. 152. Буката Софія.
В. 156. Подоляк Катерина.
В. 178. Струк Андрій*.
В. 179. Голдак Павло*.
В. 204. Ляхович Ольга Т.
В. 224. Ярош Анна.
В. 270. Грабар Іван*, Сайчук Михайло*.
В. 277. Шеґда Іван*.
В. 281. Пасічник Ілля*.
В. 304. Грицковян Марія.
В. 388. Єдинак Софія Р.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

В. 42. Давидович Анна, Юсипчук Мирослав*.
В. 47. Хома Анна.
В. 57. Бабяк Альберт*.
В. 59. Левкович Петро*.
В. 97. Громик Розалія.
В. 102. Панасюк Михайло*.
В. 108. Малецький Степан*.
В. 130. Стахів Володимир*.
В. 146. Гаврик Олена.
В. 151. Віленька Анна, Паляниця Петро*.
В. 156. Закорченний Петро*.
В. 179. Логуш Володимир*, Паращак Федір*, Шляйфштайн Марія.
В. 182. Дуткевич Степанія, Харко Марія.
В. 183. Кліш Розалія.
В. 217. Шевчук Дмитро*.
В. 221. Добра Марія, Іващук Олександер*, Янкала Катерина.
В. 232. Страховський Іван*.
В. 251. Цолер Василь І.*
В. 252. Токарчук Юрій*.
В. 264. Вархоляк Марія, Гілевська Катерина, Михальцьо Марія.
В. 268. Тащук Юлія.
В. 291. Кизима Володимир*, Павук Степан*.
В. 292. Форись Вронислава.
В. 301. Мідзяк Степан*.
В. 321. Фука Йосип*.
В. 334. Чернецький Іван*.
В. 343. Вавґ Марія, Ковалик Текля.
В. 344. Різник Андрій*.
В. 358. Кость Емілія.
В. 369. Марців Михайло мол.*
В. 370. Робертсон Олена А.
В. 384. Турко Федір.*
В. 385. Федюк Степан.*
В. 388. Пінкович Марслан.*
В. 396. Слободян Олексій,* Федьків Анна.
В. 481. Хома Михайло.*

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 7. Котик Іван.
В. 20. Устименко Катина.
В. 42. Припхан Михайло.
В. 67. Клянцко Анна.
В. 70. Шупяний Карло К.*
В. 86. Гайдук Яків.
В. 106. Данилевич Іван.
В. 123. Угляк Федір.
В. 142. Маройка Федір.
В. 144. Володцук Кирило.
В. 147. Рудакевич Іван.
В. 155. Мудрий Федір.
В. 158. Корнова Іван.
В. 179. Робак Текля.
В. 193. Шевчук Ілля.
В. 206. Кравець Остап.
В 217. Дорофей Іван.
В. 219. Шум Андрій.
В. 221. Гутман Пелагія.
В. 223. Попівчак Андрій.
В. 230. Когут Єва.
В. 237. Шуригайло Іван.
В. 241. Мацькевич Іван.
В 249. Шелестяк Текля.
В. 252. Воркун Степан.
В. 254. Пішко Гнат.
В 258. Головецький Василь.
В. 275. Шамбель Григорій.
В. 288. Крокош Тома.*
В. 300. Вережанський Дмитро.
В. 310. Пясецька Марія.
В. 319. Мацідин Анна.
В. 327. Багрій Федір.
В. 333. Ротала Марія.
В. 338. Балог Михайло.
В. 349. Василишин Марія.
В. 361. Костишин Домініка, Яськів Іванна.
В. 393. Ваковський Володимир.
В. 395. Гадзюк Василь.
В. 410. Маркевич Сильвестер.*
В. 427. Махній Олексій.*
В. 432. Брик Петро,* Гірняк Іван.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1957 року було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	49,401
В місяці червні 1957 р. прийнято нових	163
В місяці червні 1957 р. прийнято наново	74
В місяці червні 1957 р. прийнято з переступ. листами	53
В місяці червні 1957 р. прийнято з інших кляс забезпеч.	10
В місяці червні 1957 р. прийнято зі сторого роду забез.	—
Разом	49,701
В місяці червні 1957 року суспендовано	81
В місяці червні 1957 р. відійшли з переступ. листами	37
В місяці червні 1957 р. відійшли до інших кляс забезп.	10
В місяці червні 1957 р. відійшли до нового роду забезп.	—
В місяці червні 1957 р. відійшли зо зворотом у готівці	28
В місяці червні 1957 р. відійшли на безплатне продовж.	3
В місяці червні 1957 р. відійшли з виплаченим забезпеч.	16
В місяці червні 1957 р. відійшли на виплачене забезп.	48
В місяці червні 1957 померли	44
Разом	267
З кінцем місяця червня 1957 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	49,434

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В клясі 1 на $ 250	3
В клясі 1 на $ 500	51
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	110
В клясі 1 на $1500	4
В клясі 1 на $2000	1

Забезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	368
В клясі 2-1000 на $1000	247
В клясі 2-1500 на $1500	4
В клясі 2-2000 на $2000	3

Забезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	5,587
В клясі 3-1000 на $1000	4,369
В клясі 3-1500 на $1500	61
В клясі 3-2000 на $2000	54
В клясі 3-2500 на $2500	[illegible]
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Забезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	4,202
В клясі 4-1000 на $1000	2,189
В клясі 4-1500 на $1500	48
В клясі 4-2000 на $2000	39
В клясі 4-2500 на $2500	3
В клясі 4-3000 на $3000	6
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Забезпечення на ціле життя для давніх членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	110
В клясі 5- 500 на $ 500	2,634
В клясі 5- 750 на $ 750	371
В клясі 5-1000 на $1000	5,777
В клясі 5-1500 на $1500	135
В клясі 5-2000 на $2000	38

Забезпечення на ціле життя

В клясі 6- 250 на $ 250	2
В клясі 6- 500 на $ 500	4,557
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,129
В клясі 6-1500 на $1500	40
В клясі 6-2000 на $2000	22
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	42

Нове забезпечення на ціле життя

В клясі 21- 500 на $ 500	2,531
В клясі 21-1000 на $1000	1,024
В клясі 21-1500 на $1500	33
В клясі 21-2000 на $2000	26
В клясі 21-2500 на $2500	8
В клясі 21-3000 на $3000	13
В клясі 21-3500 на $3500	3
В клясі 21-4000 на $4000	1
В клясі 21-4500 на $4500	2
В клясі 21-5000 на $5000	3

Нове забезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 22- 500 на $ 500	3,035
В клясі 22-1000 на $1000	2,751
В клясі 22-1500 на $1500	48
В клясі 33-2000 на $2000	84
В клясі 22-2500 на $2500	21
В клясі 22-3000 на $3000	17
В клясі 22-3500 на $3500	11
В клясі 33-4000 на $4000	6
В клясі 22-4500 на $4500	3
В клясі 22-5000 на $5000	6

Забезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя

В клясі 23- 500 на $ 500	187
В клясі 23-1000 на $1000	104
В клясі 23-1500 на $1500	4
В клясі 23-2000 на $2000	13
В клясі 23-2500 на $2500	2
В клясі 23-3000 на $3000	7
В клясі 23-4000 на $4000	1

Нове забезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В клясі 24- 500 на $ 500	2,690
В клясі 24-1000 на $1000	1,934
В клясі 24-1500 на $1500	42
В клясі 24-2000 на $2000	68
В клясі 24-2500 на $2500	13
В клясі 24-3000 на $3000	13
В клясі 24-3500 на $3500	6
В клясі 24-4000 на $4000	1
В клясі 24-5000 на $5000	2

Забезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя

В клясі 25- 500 на $ 500	222
В клясі 25-1000 на $1000	198
В клясі 25-1500 на $1500	9
В клясі 25-2000 на $2000	18
В клясі 25-2500 на $2500	7
В клясі 25-3000 на $3000	10
В клясі 25-3500 на $3500	10
В клясі 25-4000 на $4000	2
В клясі 25-5000 на $5000	2
Разом	49,434

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 8. Фіоріто Іванна.
В. 20. Гулявський Йосип В.
В. 25. Озоровський Іван, мол.
В. 27. Везанюк Володимир мол.
В. 29. Маліщак Каролина.
В. 57. Динко Йосип П., Михайло Д. мол.; Ракочий Роман мол., Черкасенко Наталія, Олена.
В. 63. Юнт Бренда Л.
В. 79. Вішко Ігор.
В. 85. Костюк Григорій І.
В. 93. Романів Ольга.
В. 94. Вілий Любомира, Орест Ю., Романа Т.; Винярський Юрій П., Глива Микола І., Дяків Іванна А., Квітослава З.; Сливка Орест, Татарський Аскольд Р., Нестор О.
В. 105. Слободян Маркіян Р.
В. 110. Новіцький Геральд Р., Нейл Е.
В. 114. Горельник Василь, Генновефа, Ярослав; Филипович Андрій.
В. 122. Василик Марія.
В. 125. Гіліят Джіммі Б., Діянна, Ронні.
В. 127. Вуйцік Бриґітта К., Ірина, Петро; Реґуля Любов Ю.
В. 130. Головатий Микола, Роман.
В. 135. Лашинська Дарлена Г.
В. 146. Заяць Володимир Г., Олена; Маланюк Анна М., Іванна, Степанія.
В. 149. Швайкус Омелян И.
В. 153. Зємба Реґіна А., Марчук Богдан І., Одежинська Мирослава А., Прохоренко Володимир, Тетяна; Спиркач Ярослав О.
В. 163. Вакаляр Ірина, Йосип; Фамуляк Тетяна.
В. 173. Стецько Дора А., Щирба Керін М.
В. 175. Бартосевич Генрих, Семен, Софія, Христина; Іванів Ольга А., Романа; Олесницька Надія.
В. 189. Заяць Ігор мол.
В. 217. Ракута Домініка.
В. 218. Калабрет Цинтія Є., Стахура Христина М.
В. 220. Маланчук Лідія Хр., Пітула Мирон Ст.
В. 221. Боднарчук Зузанна Т., Гнатисько Надія М., Думич Розалія А., Півторак Богдан.
В. 223. Ашман Марія.
В. 224. Вовк Іван, Йосип, Марія, Ольга, Софія; Ірха Юліянна М.
В. 237. Вест Марлина К., Коржинська Катерина М.
В. 240. Данилевич Володимир О.
В. 271. Гречаник Марія, Петро; Лент Зузанна І., Чек Зузанна М.
В. 277. Ґроґоза Мартин П., Польна Леся М.
В. 290. Гарт Іван мол.
В. 291. Петришин Василь В.
В 292. Дудун Володимир М., Надія Ст.; Фар Юдита А.
В. 293. Дромерик Адріянна А.
В. 305. Поступак Константина А.
В. 307. Робертс Павло Т.
В. 313. Ривер Шарон Л.
В. 316. Кісіль Степан мол.
В. 323. Федин Шарил М.
В. 327. Дацьків Оксана Л.
В. 328. Мелень Євген, Мирон.
В. 334. Колосівський Іван.
В. 336. Венкалович Роман П., Зеленюх Марія А., Петро; Савчак Олена І.
В. 337. Попик Франко.
В. 345. Ковалів Марко.
В. 348. Коваль Анна М.
В. 352. Ковалик Денис Т. 2, Майброда Адріянна М., Піттс Іван, Йосип.
В. 353. Ратич Ярослав В.
В. 361. Галичин Зузанна М., Коваль Петро М., Куницький Матвій Ц., Сухоцька Олеся М., Яцишин Денис Є.
В. 362. Лущик Юрій.
В. 364. Малко Данило, Попадик Олександер Ст., Чапський Еліза, Олена, Ольга, Степан.
В. 367. Олексик Зузанна.
В. 379. Савула Надія, Юрійчук Анна.
В. 385. Греськів Наталія Є.
В. 388. Даців Богдан И.
В. 397. Дмитришин Петро, Федин Володимир, Марія І.
В. 410. Тирів Василь.
В. 423. Гуйван Любомир, Ільницька Романа М., Ліщинський Зенон, Маркіян; Маркевич Лариса.
В. 427. Бодак Дарлена, Вовк Роман П., Гладиш Роман М.
В. 430. Лемішка Ігор Р.
В. 432. Мацько Андрій М., Шкляр Степанія А.
В. 437. Мельник Віра О.
В. 471. Кінах Зиновія, Ірина; Федчишин Григорій.
В. 486. Пахолюк Антін.
В. 489. Вибачинський Юрій мол.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 14. Забігач Роман.
В. 84. Кучман Павлина М.
В. 106. Богонович Іван, Мельник Анна, Олена.
В. 251. Керик Степанія.
В. 254. Платош Яким А.
В. 292. Шимків Михайло І.
В. 323. Звадик Петро мол.
В. 361. Добранський Іван 5, Мотюк Павло И., Юлія А.
В. 439. Голинський Микола Є., Мельник Юрій М., Шіпош Юрій В.
В. 498. Зарицький Володимир Ю.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 15. Наконечна Марія Б., Софія Р.
В. 289. Дяченко Клара А., Роман, Ярослава.
В. 379. Гателяк Любомир.
В. 385. Лепоре Ернест Я. М., Іванна.
В. 432. Галевич Костянтин.
В. 437. Депа Марія, Оксана С., Роман.
В. 483. Конопельська Марія А.
В. 485. Гурик Олександра О.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 120. Касп Ребека.
В. 131. Коцко Орися, Ярослав.
В. 135. Лашинський Данило Р.
В. 153. Попадинець Марія Т.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 27. Алварез Олександер.
В. 85. Панцьо Варвара А., Дебора А.; Чипот Ярослава Д.
В. 94. Мороз Михайло М., Палюх Дарія, Іван В. Б., Христина О.
В. 131. Воробець Ігор, Лідія У., Оксана, Олег.
В. 137. Бондар Галина, Реґіна, Яків.
В. 164. Турок Іван И.
В. 171. Куцмида Ілля.
В. 239. Аврахів Антонина, Іван, Павло.
В. 245. Панасенко Віктор.
В. 254. Турко Антін, Ірина, Марія.
В. 256. Чаплик Андрій, Даниїла, Марія, Микола, Михайло мол.
В. 271. Конклін Анна.
В. 324. Гарасимович Марія, Орест.
В. 325. Бабій Єлисавета, Карло М., Лідія А.
В. 336. Гам Норман Г. мол.
В. 338. Ілько Павлина.
В. 348. Антонів Михайло І.
В. 361. Паратюкевич Ольга О., Строц Микола.
В. 370. Вознюк Анна, Володимир; Горечко Ольга С., Лукомська Христина Т. 2.
В. 379. Гриндій Михайло; Степан; Козак Галина, Григорій Т., Любов К., Олександер, Ольга, Петро С., Степанія, Ярослав.
В. 385. Гацик Степан, Шмигановський Роман Я.
В. 397. Черепаха Анна, Ольга.
В. 437. Варан Віра, Моніка.
В. 439. Когут Василь, Надія.
В. 449. Дутка Роман, Степанія.
В. 469. Турчин Василь мол., Михайло.
В. 479. Весага Андрій.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 164. Яблонський Давид О.
В. 204. Гурик Олександра О.
В. 220. Гателяк Любомир.
В. 266. Гапяк Зузанна, Марія Ст.
В. 473. Наконечна Марія Б., Софія Р.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 94. Федорак Ярема.
В. 242. Калегор Анна.
В. 257. Сильчак Євген І., Іванна М.
В. 259. Фоця Денис І.
В. 262. Пренета Гнат П.
В. 277. Красій Мирослав, Романів Петро.
В. 388. Єдинак Євген.
В. 389. Теслюк Володимир Р.
В. 406. Лесканич Іван, Сідловський Едвард.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 20. Крупка Богдан Я.
В. 70. Шупяна Каролина А.
В. 84. Кучман Павлина М.
В. 85. Лотоцький Йосип.
В. 117. Калина Ольґерд В.
В. 120. Лаример Ольга.
В. 177. Хоптовий Йосип М., Карло М.
В. 194. Пурій Борис З.
В. 251. Керик Степанія.
В. 292. Шимків Михайло І.
В. 296. Сетлемаєр Бернард В., Кеннет Т., Константина А.
В. 458. Сямро Богдан.
В. 468. Боднар Орест.
В. 469. Рудий Олекса.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 52. Шевчук Антін мол.
В. 361. Добранський Іван 5.
В. 422. Рибачок Розалія М., Сапелюк Іванна.
В. 432. Горн Василь Р., Щур Йосип З.
В. 449. Мисак Лілея М. 4, Тарас В. 3.
В. 469. Яйко Віра.
В. 473. Шмілка Даниїла.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 114. Репа Катерина.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 55. Шандровський Іван І. мол.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 338. Янус Врус Д.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1957 року було в УНС дітей членів	22,120
В місяці червні 1957 р. прийнято нових	158
В місяці червні 1957 р. прийнято наново	23
В місяці червні 1957 р. прийнято з переступ. листами	14
В місяці червні 1957 р. прийнято з інших кляс забезпеч.	5
Разом	22,320
В місяці червні 1957 року суспендовано	58
В місяці червні 1957 р. відійшли з переступ. листами	7
В місяці червні 1957 р. відійшли до ст. членів УНС	12
В місяці червні 1957 р. відійшли до інших кляс забезп.	5
В місяці червні 1957 р. відійшли зі зворотом у готівці	17
В місяці червні 1957 р. відійшли з виплаченим забезпеч.	23
В місяці червні 1957 р. відійшли на виплачене забезпеч.	1
В місяці червні 1957 р. відійшли на безплатне продовж.	1
В місяці червні 1957 померли	1
Разом	125
З кінцем місяця червня 1957 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	22,195

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.

В клясі 1-ій на $ 500	2,528
В клясі 2-ій на $ 400	556
В клясі 3-ій на $ 100	801
В клясі 4Р на $ 250	153
В клясі 4Р на $ 500	3,810
В клясі 4Р на $1000	1,813
В клясі 5Е на $ 250	275
В клясі 5Е на $ 500	4,721
В клясі 5Е на $1000	1,755
В клясі 6С на $ 500	1,100
В клясі 6С на $1000	646

НОВІ КЛЯСИ:

Е20 на $ 500	890
Е20 на $1000	687
Е20 на $1500	1
Е20 на $2000	8
Е20 на $2500	1
Е18 на $ 500	411
Е18 на $1000	578
Е18 на $1500	1
Е18 на $2000	16
Е18 на $3000	5
Е65 на $ 500	49
Е65 на $1000	.8
Р20 на $ 500	586
Р20 на $1000	763
Р20 на $1500	3
Р20 на $2000	6
Р20 на $3000	1
Р65 на $ 500	13
Р65 на $1000	10
Разом	22,195

З кінцем місяця червня 1957 р. в У. Н. Союзі було всіх забезпечених	71,629

УВАГА.

яку кожний відділовий урядник і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за червень 1957 року суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж червня 1957 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Д. Галичин, гол. предс.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і спільниками 18 мільйонового майна організації.

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1957 РОКУ.

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	204.37
2	209.72
3	96.72
5	416.37
6	103.15
7	180.69
8	527.80
9	127.91
10	107.03
11	167.54
12*	210.96
13	345.00
14*	898.05
15	222.83
16	78.56
17	94.70
18	58.62
20	415.67
21	161.87
22	147.28
23	126.01
24	113.12
25	331.47
26	15.28
27	373.36
28	125.40
29	146.47
30	78.61
31	103.04
32	24.21
33	235.24
34	13.50
35	149.74
36	247.74
37	206.81
38	409.43
39	1,003.39
40	76.31
41	38.93
42	349.94
43	42.62
44*	151.12
45	389.59
46	132.35
47	75.56
48	72.09
49	192.39
50	67.63
51	79.49
52	137.62
53	138.41
54	184.37
55	155.15
56	154.87
57	373.27
59	610.25
60	56.67
61	82.58
62	159.94
63	615.11
64	247.87
65	187.51
66	91.84
67	169.48
68	34.03
69	338.45
70	319.06
71	81.48
72	48.93
73	103.64
74	116.44
75	393.95
76	502.13
77	46.48
78	62.89
79	18.46
80	58.55
81	231.34
82*	106.22
83	281.24
84	151.51
85	154.33
86	128.64
89	44.44
90	247.05
91	403.23
92	15.04
93	308.80
94	1,218.13
95	66.46
96	395.99
97	136.82
98	107.61
99	149.05
100	185.80
101	33.09
102	1,037.76
103	94.41
104	200.45
105	412.37
106	986.30
107	144.15
108	109.39
109	155.11
110	14.79
111	109.65
112	286.48
113	143.65
114*	351.80
115	153.57
116	154.14
117	245.57
118*	177.29
119	81.58
120	346.55
121	251.33
122	129.48
123	198.74
124	145.86
125	303.42
126	100.14
127	944.73
128	111.26
129	38.25
130	699.42
131*	484.71
132	120.85
133	181.30
134	139.83
135	41.62
137	235.32
138	74.55
139	94.64
140	134.61
141	3.05
142	500.05
145	172.54
146	301.45
148	96.89
149	132.29
150	210.59
151*	117.69
152	107.00
153*	226.17
154*	104.92
155	733.00
156	294.08
158	375.02
159	67.31
160	103.99
161	602.96
162	19.10
163	385.38
164	283.88
165	113.85
166	45.02
167	106.79
168	289.21
169	28.44
170	468.57
171	154.28
172	104.16
173	279.26
174	59.62
175	424.51
176	190.33
177	167.74
178	346.32
179	275.39

Відділ	Заплатив
180	84.60
181	94.76
182	216.16
183*	193.64
184	148.20
185	52.74
186	77.47
187	85.47
188	86.17
189*	515.33
190	42.15
191	351.47
192	232.30
193	34.48
194*	940.39
195	25.26
196	52.49
197	24.51
198	10.76
199	89.39
200	353.96
201	30.15
202	41.20
203*	56.86
204	1,631.97
205	36.73
206	533.56
207*	149.54
208	33.68
209	40.35
210	146.24
211	237.95
212	59.87
213	187.62
215	63.07
216	10.90
217	854.08
218	286.34
219	653.94
220	332.25
221	2,743.91
222	46.78
223	323.42
224	61.59
225	10.86
226	115.02
227	31.40
228	44.97
229	100.41
230	674.48
231	9.84
232	69.42
233	296.58
234	373.84
235	114.53
236	227.52
237	353.47
238	632.23
239	186.60
240	737.24
241	175.00
242	209.26
243	49.73
244	28.07
245	323.78
246	74.72
247	273.52
248	92.43
249	32.01
250	6.90
251	390.03
252	213.01
253	166.36
254	285.16
255	68.21
256	160.85
257*	228.95
258	18.03
259	221.01
261	125.69
262	143.25
263	38.15
264	43.97
265	51.43
266	498.90
267	120.94
268	119.99
269	16.07
270	377.03
271	186.12
272*	5.04
273	9.34
274	322.13
275	73.96
276	461.46
277	1,087.07
278	28.24
279	32.94
280	180.85
281	188.61
282	44.13
283	340.21
284	88.64
285	75.68
286	104.18
287	730.80
288	212.23
289	249.43
290	147.45
291	324.00
292	1,245.29
293	353.55
294	22.92
295	626.30
296	286.50
397	22.33
298	83.83
300	190.64
301	423.91
302	35.85
303	73.61
304	327.82
305	190.21
306	71.53
307	162.63
308	109.77
309	63.13
310	91.92
311	10.38
312	77.42
313	16.36
314	10.93
315	21.99
316	750.41
317	140.92
318	134.79
320	302.81
321	248.85
322	113.58
323	178.71
324	242.24
325	330.18
326	73.51
327	480.82
328	100.55
329*	119.82
330	228.65
331	94.04
332	97.49
333	152.31
334	506.39
336	779.83
338	210.23
339	142.36
340	13.25
341*	1,003.06
342	279.46
343	271.18
344	99.45
345	146.17
346*	23.28
347	256.98
348	417.62
349	106.11
350	254.60
351	51.75
352	165.25
353	322.52

Відділ	Заплатив
355	173.04
356	241.43
357	52.38
359*	18.91
361	3,168.83
362	133.95
363	101.65
364	871.56
365	48.80
366	13.02
367	815.26
368*	101.48
369	278.04
370	434.79
372	288.57
373	100.06
374	115.99
375	402.08
376	56.34
377	22.41
378*	29.38
379	2,334.57
380	95.34
381	20.16
382	33.09
383	341.53
384	67.22
385	426.45
386	79.53
387	93.28
388	525.54
389*	203.18
391	59.88
392	11.51
393	196.00
394	60.93
395	71.66
396	37.30
397*	1,195.27
398	44.07
401	48.86
403	109.84
404	174.89
405	44.58
406	266.54
407	33.99
408	14.40
409	93.31
410	69.89
411	19.60
412*	90.94
413	103.49
414	778.62
415*	41.15
416	6.64
418*	55.59
419*	29.93
421	72.17
422	40.79
423*	589.96
424	61.30
425	89.52
426	58.31
427	421.04
428	100.77
429	71.43

Відділ	Заплатив
430	761.25
432	3,404.16
433	89.47
435	158.35
436	132.73
437	463.03
438	51.78
440	7.15
441	762.56
442	67.53
443	37.96
445	582.00
446	83.26
447	26.05
448	50.31
449	3.66
451*	179.05
452	126.34
453	32.33
454	14.15
455	122.31
456	220.35
457	404.39
458	276.17
459*	122.49
460	198.67
461	71.14
462	32.10
463*	53.77
464	202.90
465	152.27
466	140.38
467	29.56
468*	52.13
469*	97.88
470*	131.06
471	697.00
472	403.66
473*	1,033.21
474	155.48
475	127.78
476	157.52
477	136.03
478	130.94
479	67.63
480	77.60
481	135.41
482	69.41
483	202.91
484	360.38
485	27.99
486	46.22
487	239.43
488	70.23
489	74.27
492	11.56
493	34.41
495	85.77
496	10.94
498	202.30
499	29.41
500*	84.17
501	11.71
502*	7.35
505	91.09

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. $107,555.21

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.50	216	3.69
3	1.31	221	1.88
28	2.37	234	13.52
30	4.26	237	2.88
33	2.49	243	2.53
37	2.99	245	1.06
39	15.13	264	2.76
65	6.48	274	1.49
70	5.07	275	10.36
83	1.15	286	23.14
90	4.40	305	3.91
101	3.04	316	1.41
106	1.26	321	1.13
112	4.11	336	8.73
117	2.91	342	3.24
127	2.87	361	2.68
151*	3.53	367	3.71
170	3.72	370	3.68
185	5.66	384	12.00
194*	4.86	388	5.28
206	2.65	482	2.86
209	2.82		

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч. $ 199.52

Разом з місячних вкладок від членів	$107,754.73
Відсотки від бондів	38,915.02
Відсотки від морґеджів	5,046.99
Відсотки від чл. позичок	806.64
Чинш від реальности в Джерзі Сиτі, Н. Дж.	1,250.00
Приходи від реальностей в Кергонксон, Н. Й. „Союзівка"	18,985.67
Приходи друкарні і книгарні	13,941.32
З переносу виплаченої нагороди за нових членів молод. деп.	2,294.10
З переносу резерви за переписаних членів з молодечого департ.	245.00
Зворот оплат за канадійські чеки	42.12
З переносу інших фондів за членів мол. деп.	18.00
З переносу федерального податку за поміч. сили	910.08
З переносу стейтового податку за помічні сили	39.95
Жертва Р. Слободяна на пам'ятник Т. Шевченка	50.00
Жертва Григорія Кісіля, секр. Відд. 336, на пам'ятник Шевченка	10.00
З продажі приграмових книжок пам'ятника Т. Шевченка	1.00
Жертви на Сиротинець-Захист	2.40
Сплати морґеджів	4,448.32
Сплати чл. позичок	3,220.95

Сирітські части по бл. п.:

Відділ:

29 Язвінський Михайло	750.00
Разом	$198,732.29

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:

7 Котик Іван	1,000.00
8 Хомяк Андрій	1,000.00
17 Филипс Петро	1,000.00
17 Филипс Петро	500.00
18 Лабовський Іван	1,000.00
29 Язвінський Михайло	1,000.00
31 Гирча Василь	1,000.00
38 Підлипчак Яків	1,000.00
70 Шупяний Кароль	1,000.00
83 Свирбивус Софія	1,000.00
86 Гайдук Яків	2,000.00
91 Візнічак Юрій	1,000.00
94 Логінська Володимира	500.00
94 Баворовська Марія	500.00
105 Слободян Тимко	1,000.00
132 Сенчишин Іван	1,000.00
142 Маройка Теодор	1,000.00
144 Волощук Кирило	1,000.00
147 Рудакевич Іван	1,000.00
149 Кравс Гелина	1,000.00
175 Градовський Андрій	1,000.00
179 Робак Текля	500.00
206 Кравець Остап	1,000.00
217 Доровей Іван	1,000.00
221 Гутман Пелягія	1,000.00
237 Шуригайло Іван	1,000.00
249 Шелестяк Текля	500.00
252 Воркун Стефан	500.00
253 Глушевський Антін	500.00
254 Клим Андрій	1,000.00
254 Пішко Гнат	250.00
258 Головецький Василь	1,000.00
275 Шамбель Григорій	1,000.00
280 Майхер Севестиян	1,000.00
288 Крокош Тома	1,000.00
300 Яцинич Юрій	1,500.00
308 Заяць Василь	1,000.00
310 Пясецька Марія	1,000.00
319 Мацідон Анна	750.00
337 Багрій Теодор	500.00
333 Ротала Марія	1,000.00
338 Маґац Марія	1,000.00
338 Балоґ Михайло	1,000.00
361 Коцан Петро	1,000.00
432 Гірняк Іван	500.00
457 Костинюк Володимир	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці	8,000.00
Грошеві звороти	3,756.03
Виплати на реальности в Джерзі Сиτі, Н. Дж.	238.84
Дивіденда для прийнятих наново членів	14.20
Відсотки на закуплених бондах (accrued)	8.68

Виплати з народного фонду:

Український Вільний Університет в Мюнхені	500.00
Каледж св. Василія в Стемфорді, Конн.	300.00
Стипендії для студентів Укр. Катол. Колеґії	300.00
Українська Прав. Колеґія св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.	250.00
Осередок Укр. Культури в Канаді	250.00
Наукове Т-во ім. Шевченка в ЗДА	200.00
Гаслова Енциклопедія Українознавства в Сарцелі	200.00
Пласт на вакаційну оселю	200.00
Комітет Українців Канади	200.00
Культурно-Освітній Комітет в Торонті	150.00
Сиротинець у Филаделфії	100.00
Жіноча Академія СС Василіянок у Факс Чейс	100.00
Українська Вільна Академія в ЗДА	100.00
Українська Вільна Академія Наук в Канаді	100.00
Український Технічно-Господарський Інститут в Німеччині	100.00
Комісія Допомоги Українському Студентству в Німеччині	100.00
Українсько - Американська Культурна Фундація в Дітройті	100.00
Заочні Курси Українознавства в Німеччині	100.00
Стипендійний Студентський Фонд СУСТА	100.00
Фонд Українських Американських Ветеранів	100.00
СУМА на вакаційну оселю	100.00
Українська Дитяча оселя в Шикаґо, Ілл.	100.00
Бібліотека ім. Симона Петлюри в Парижі	100.00
„Свобода" за книжки для студентів на курси українознавства	109.18
Праці при виданні книжки і програми свята Т. Шевченка	94.85
Праці при виданні Української Енциклопедії в англійській мові	75.90

Виплати з сирітського фонду по бл. п.:

Відділ:

147 Павлусь Тома	461.28
381 Коник Стефан	133.32

Виплати з фонду Захисту Сиротинця:

Направи, праці і інші виплати на реальностях в Керґонксон, Н. Й., „Союзівці"	17,882.79

Виплати запомог з фонду запомогового:

Відділ:

8 Тутко Александра	25.00
8 Тутко Мілян	35.00
10 Глива Василь	35.00
10 Рубас Григорій	35.00
36 Скробач Анна	25.00
45 Знак Василь	25.00
56 Кітляр Петро	30.00
61 Медвідь Іван	40.00
61 Рулик Антін	40.00
65 Василевич Анна	25.00
70 Вігуняк Стефан	25.00
70 Вігуняк Теодор	35.00
70 Ляшок Стефан	35.00
78 Сахар Михайло	35.00
85 Костюк Онуфрей	40.00
94 Тиро Марія	30.00
99 Кутна Мелянія	30.00
99 Мархевка Анастазія	25.00
106 Балицька Наталія	25.00
106 Еличко Юлія	25.00
109 Мороз Веронія	25.00
109 Стажецька Юлія	25.00
112 Кобилянська Анна	25.00
112 Струтинська Татіянна	25.00
121 Чуйко Василь	35.00
123 Сербан Кунеґунда	25.00
135 Фондании Йосиф	35.00
151 Гузій Марія	100.00
154 Беліца Ефі	25.00
161 Фірич Іван	35.00
175 Шевчук Юрій	50.00
177 Филипс Неті	25.00
179 Панчак Петро	20.00
179 Стеців Михайло	26.00
179 Зелінський Войтко	40.00
202 Базарник Марія	25.00
204 Ковердович Григорій	35.00
204 Мороз Лев	35.00
206 Бардачевський Йосиф	35.00
206 Підгородецька Ксеня	25.00
206 Швець Андрій	25.00
216 Олещук Анна	25.00
216 Тимуш Варвара	25.00
224 Дзвінярський Михайло	30.00
233 Коваль Стефанія	25.00
235 Бобак Іван	30.00
238 Мороз Джені	35.00
242 Мазур Стефан	35.00
243 Мишкевич Олена	25.00
245 Кривий Андрій	35.00
251 Данилюк Микола	35.00
253 Костів Стефан	40.00
254 Бусик Стефан	25.00
257 Михно Софія	50.00
275 Луковський Гавриіл	35.00
287 Ільків Микола	35.00
288 Чічерська Анна	20.00
292 Харів Оксана	25.00
292 Шимків Анна	25.00
296 Мизюк Михайло	35.00
296 Бомбик Михайло	40.00
300 Бережанський Дмитро	35.00
301 Пекліч Іван	25.00
320 Левко Юрій	40.00
326 Річел Ян	25.00
330 Поцинтилюк Тереса	25.00
331 Гнатюк Анна	25.00
334 Демкович Григорій	25.00
338 Варан Дмитро	35.00
338 Крупяник Іван	35.00
338 Малінчак Розалія	25.00
339 Ференц Самуїл	35.00
339 Сорока Марія	35.00
347 Панас Михайло	35.00
348 Касневич Марія	25.00
361 Недільська Софія	25.00
364 Семенчук Михайло	35.00
367 Лещинська Пелягія	25.00
367 Лиско Павло	35.00
367 Пікоска Варвара	25.00
367 Шавранска Елисавета	25.00
369 Березяк Анна	25.00
369 Куґет Микола	35.00
371 Чичик Петро	25.00
379 Мушинська Анна	25.00
383 Гома Стефан	30.00
385 Харчишин Маланка	25.00
389 Субач Іван	35.00
395 Врезден Павло	35.00
406 Буняк Василь ст.	35.00
406 Даниляк Лев	25.00
407 Врилич Катерина	25.00
435 Филипс Стася	50.00
445 Козак Анна	25.00
474 Карпінський Михайло	25.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Виплати друкарні і книгарні	20,093.70
„Свобода" за орган	5,800.00
Платня помічних сил	3,628.54
Нагороди за нових членів	3,620.50
Нагороди організаторам	2,323.25
Платня головного уряду	1,325.00
Федеральний податок за помічні сили	914.56
Кошти подорожі і репрезентації	876.57
Кошти подорожі організаторів	762.64
Чинш за офіси у власнім домі	625.00
Канцеляр. прибори і друки	602.51
Оголошення	560.85
Винайм машин (IBM)	536.50
Друки для зладження виказів	360.35
Лікарі за нових членів	353.50
Видатки на пошту	226.85
Спортова акція	214.40
Податок за канадійські інвестиції	206.55
Представництво У.Н.С. в Канаді	200.00
Кошти правні	166.25
Направи і чищення машин	160.78
Телефон	136.97
Асекураційні департаменти стейтів за дозволи	77.70
Оплата за канад. чеки	74.19
Обезпечення помічних сил	63.29
Головний лікар	60.00
Фотографічні знимки членських аплікацій і документів	51.10
Вода і інші дрібн виплати	5.65

Інвестиції готівки:

Інвестовано в морґеджах	94,000.00
Інвестовано в бондах	51,608.00
Позички членам	2,761.64
Разом	$271,497.91

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем травня 1957 р. осталася	$388,124.72
Прихід за червень	198,732.29
Разом	$586,857.01
Розхід за червень	271,497.91
Готівка з кінцем 30. червня 1957, остається	$315,359.10

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 315,359.10
Морґеджі	1,428.342.82
Бонди	14,083,740.40
Позички членам	287,436.91
Реальности	225,828.06
Друкарня	10,543.79
Разом	$16,351,251.08

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпеч.	$15,540,240.37
Адміністрац. фонд	185,033.14
Конвенційний фонд	82,591.95
Запомоговий фонд	266,839.08
Народний фонд	6,713.63
Посмертний фонд старого роду обезпеч.	59,368.79
Резервовий фонд	20,291.35
Сирітський фонд	114,715.55
Спеціяльний фонд обезпеки інвестицій	71,623.98
Фонд Захисту-Сирот.	3,833.24
Разом	$16,351,251.08

Роман Слободян, гол. касир.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	23.49
2	19.53
3	37.63
5	107.69
6	17.87
7	53.35
8	146.86
9	14.35
10	81.20
11	51.56
12*	45.59
13	78.48
14*	380.78
15	85.12
16	26.09
17	39.68
18	7.54
20	377.20
21	43.44
22	.90
23	114.47
24	10.46
25	151.96
26	1.35
27	90.00
28	9.00
29	18.97
30	7.95
32	13.78
33	151.07
34	13.64
35	32.76
36	110.89
37	84.03
38	156.05
39	226.45
40	16.81
41	2.55
42	138.00
44*	39.07
45	221.75
46	37.41
47	49.79
48	18.90
49	109.77
50	9.59
51	81.22
52	91.13
53	79.50
54	68.55
55	41.00
56	77.19
57	203.57
59	246.62
60	7.74
61	6.60
62	14.67
63	235.88
64	31.29
65	19.36
66	9.98
67	4.48
68	102.04
69	40.46
70	82.26
71	64.52
72	1.19
73	1.92
74	4.35
75	191.30
76	91.09
77	4.92
78	1.04
79	.15
80	6.95
81	56.37
82*	2.38
83	85.07
84	12.75
85	87.61
86	1.35
89	.93
90	50.35
91	77.18
93	61.34
94	547.78
96	190.98
97	12.37
99	26.50
100	17.11
102	444.80
103	62.73
104	23.93
105	281.41
106	361.40
107	78.20
108	4.57
109	9.96
110	5.34
111	3.37
112	90.20
114*	115.20

Відділ	Заплатив
115	34.02
116	21.64
117	3.30
118	4.50
119	32.40
120	60.19
121	97.63
122	11.47
123	14.20
124	5.82
125	258.45
126	3.32
127	232.00
128	22.01
130	204.77
131*	301.95
132	13.00
133	21.26
134	10.06
135	6.25
137	27.69
138	15.00
139	29.91
140	27.12
141	.95
142	118.06
145	66.68
146	189.43
148	2.19
149	35.59
150	74.17
151*	63.19
152	23.78
153*	197.86
154*	6.28
155	171.45
156	203.77
158	32.61
159	4.44
160	4.46
161	80.02
163	149.31
164	43.33
165	30.46
167	79.77
168	20.65
170	183.70
171	114.69
172	5.89
173	58.29
174	16.07
175	116.07
176	53.04
177	156.76
178	118.19
179	25.61
180	64.71
181	4.51
182	41.43
183*	55.24
184	45.97
185	10.48
186	17.23
187	21.99
189*	113.78
190	8.58
191	157.35
192	64.76
194*	294.06
196	7.50
199	12.80
200	143.78
201	1.45
202	27.63
203*	36.61
204	767.98
205	17.38
206	178.15
207	4.50
208	25.92
209	3.81
210	80.52
211	44.03
212	7.03
213	77.30
215	30.35
216	1.21
217	374.79
218	74.65
219	177.65
220	186.71
221	742.09
222	16.30
223	17.24
224	21.90
225	3.73
226	24.89
227	2.71
228	.50
229	10.42
230	242.86
232	40.01
233	75.44
234	110.96
235	9.05
236	97.61
237	103.13
238	390.49
239	22.79
240	360.99
241	43.43
242	60.40
243	15.83
244	3.48
245	143.20
246	64.07
247	33.43
248	27.26
251	127.38
252	19.13
253	37.33
254	397.09
255	4.88
256	29.71
257*	35.51
258	.90
259	84.63
261	4.42
262	22.71
263	7.80
264	16.89
265	17.58
266	296.19
267	11.37
268	28.29
269	2.02
270	22.59
271	155.15
273	2.45
274	22.24
275	45.83
276	71.60
277	334.22
279	14.03
280	2.25
281	391.91
282	6.34
283	51.17
284	8.20
285	5.63
286	5.95
287	291.84
288	24.14
289	163.70
290	42.67
291	95.09
292	496.34
293	102.08
295	241.46
296	43.99
298	29.48
299	56.48
300	54.76

Відділ	Заплатив
301	43.40
303	1.90
304	86.01
305	51.33
306	29.13
307	121.64
308	13.48
309	10.81
310	14.06
311	1.35
312	12.09
313	4.55
314	8.10
316	260.04
317	61.03
318	22.53
320	75.80
321	78.84
322	14.68
323	47.01
324	21.27
325	181.10
327	147.42
328	104.84
329	3.00
330	18.82
331	12.24
332	2.75
333	9.56
334	118.07
336	242.17
338	8.34
339	36.87
341*	414.80
342	43.69
343	64.22
344	17.17
345	69.68
347	65.42
348	213.71
349	48.22
350	92.31
351	9.36
352	18.83
353	21.37
355	59.27
356	125.87
357	7.62
361	1,316.03
362	51.48
363	26.51
364	188.42
365	4.00
366	.68
367	291.81
368*	12.40
369	26.52
370	94.50
372	96.52
373	45.22
374	68.54
375	61.88
376	6.45
377	4.15
378*	13.90
379	1,075.28
380	58.77
383	116.24
384	17.93
385	83.12
386	40.82
387	45.52
388	197.75
389	5.62
391	10.13
393	21.97
394	33.89
395	47.35
396	42.97
397*	467.14
398	5.68
401	1.86
403	23.98
405	2.22
406	34.48
407	.45
408	1.08
409	43.20
410	21.77
412*	19.19
413	36.23
414	318.80
418*	85.17
419*	44.51
421	32.99
422	1.80
423*	280.74
424*	8.04
425*	43.68
427	265.55
428	30.31
429	2.87
430	171.86
432	1,519.05
433	53.16
435	68.85
436	176.62
437	143.91
438	8.96
441	217.41
442	4.24
443	13.51
445	282.55
446	43.83
448	14.01
451*	57.10
452	41.76
454	26.16
455	32.71
456	120.86
457	41.48
458	150.59
459*	2.45
460	32.46
461	149.65
462	8.24
463*	55.83
464	267.82
465	45.88
466	114.26
467	1.13
468*	54.24
469*	123.45
470*	27.91
471	345.00
472	88.36
473*	919.60
474	375.45
475	6.60
476	69.46
477	43.67
478	56.34
479	5.84
480	4.20
481	81.29
482	5.26
483	35.39
484	252.48
485	23.47
486	3.23
487	41.19
489	4.50
491*	5.58
492	13.03
493	10.91
496	1.35
498	228.34
499	20.08
500*	64.76
502*	10.90
504	21.05
505	134.88

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпеч.	$37,651.19
З переносу на звільнення членів від вкладок (дивіденда)	59.25
Відсотки від бондів	7,384.30
Відсотки від морґеджів	1,382.62
Відсотки від чл. позичок	22.25
З переносу федерального податку за помічні сили	259.23
З переносу стейтового податку за помічні сили	11.59
Сплати морґеджів	1,470.21
Сплати чл. позичок	37.42
Разом	$48,278.06

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:

59 Пущинський Петро	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	2,100.00
Грошеві звороти	2,466.63
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	245.00
Дивіденда для прийнятих наново членів (звільнення від плач. вкладок)	59.25
Дивіденда для прийнятих наново членів	1.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Нагороди за нових членів	2,641.00
Платня помічних сил	1,735.17
„Свобода" за Ukrainian Weekly	600.00
Федеральний податток за помічні сили	388.62
Видатки на пошту	30.00
Лікарі за нових членів	27.00
Перенос інших фондів до деп. старших членів	18.00

Інвестиції готівки:

Інвестовано в морґеджах	33,000.00
Позички членам	602.25
Разом	$44,414.02

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем травня 1957 р. осталася	$ 78,199.27
Прихід за червень	48,278.06
Разом	$126,477.33
Розхід за червень	44,414.02
Готівка з кінцем 30. червня 1957, остається	$ 82,063.31

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 82,063.31
Морґеджі	324,345.59
Бонди	2,829,323.28
Позички членам	20,827.22
Разом	$3,256,559.40

Стан довжний:

Посмертний фонд	$3,166,542.86
Адміністрац. фонд	90,106.54
Разом	$3,256,559.40

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ.

Майно старших членів з кінцем червня 1957	$16,351,251.08
Майно молодечого департаменту УНС	3,256,559.40
Разом майно старших членів і молодечого департаменту	$19,607,810.48

Роман Слободян, гол. касир.

УНСОЮЗ І ВАКАЦІЙНІ ОСЕЛІ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

Огайо і відвідували їх під час вакацій. В рідному оточенні вони почувалися добре і, хоч помагали при праці на фармах, вернувши домів хвалилися, мовляв — „добре час провели".

Зате їхні діти, американського вже роду, відразу повірили, що вакації є добрі для відпочинку і „доброго часу". Вони їздили і нині їздять по всій Америці, Канаді і поза ними. Впродовж року мобілізують т. зв. вакаційний фонд на ту ціль.

Звичайно серед українців були і є люди, що все живуть в страху перед депресією. Щадять „на старі літа" і „на чорну годину", хоч самі вже старі і чорної години в Америці не можна сподіватися. Вони самі ідуть за законом природи і вимирають, а їхні ощадності переводять на власність стейтів, бо вони забули, що постарілися, що треба подбати про останній „тестамент".

Нова іміґрація відразу поставила справу вакацій і вакаційних осель рубом. Старі іміґранти дивилися на те і казали: подумайте, їм вакацій забагається! Наші діти не мали осель, а вони оселі будують чи купують, і де вони беруть гроші? А нові іміґранти йшли вперто вперед й через кооперацію і кооперативний досвід купили, сплатили і думають над дальшою розбудовою тих осель. Правда, всі ті оселі можуть не дорівнювати американським, але не відразу й Рим збудували.

З духом часу пішов й Український Народний Союз. Роками була в союзових рядах мова про сиротинець, про дім старців, а роджена тут молодь жадала завжди „ют кемп". І як прийшов слушний час, в УНСоюзі не було опозиції, не було двох думок про те, щоб купити якусь оселю, якийсь український вакаційний осередок, який задовольняв би всіх і був „клаптиком України на американській землі."

Сьогодні маємо цей клаптик України біля Керґонксону в стейті Ню Йорк. Цей „клаптик", який перейшов від часу купівлі велику метаморфозу, коштує УНСоюз вже досить поважну суму долярів. Він став модерним літниськовим місцем українців Америки. Там сходяться українці цілої Америки під час вакацій і Союзівка стала для деяких мрією, для інших Меккою, яку конче треба колись відвідати. На Союзівці здвигнено пам'ятник Тараса Шевченка. І хоч нема біля того пам'ятника ні „ланів широкополих ні Дніпра ,ні кручі", хоч нема Канева, а є Керґонксон, то навряд чи де в Америці можна було вишукати краще місце на ту ціль.

На Союзівці є збудовані нові спортові площі для вжитку молоді. Для тих найменших приготовляється окрема оселя. Є мова також про те, щоб й під час зимових місяців використати Союзівку для зимового спорту. Є дім старців, хоч покищо без старців!

Інвестиція в Союзівку, — це великі гроші! Але невеликі вони, коли виконують таку благородну і корисну функцію.

УНС має, отже, Союзівку, свою вакаційну оселю. Проте, він не замикає очей й на те, що він не одинокий, що існують ще й інші вакаційні оселі різних наших організацій, як Пласту, СУМА, ОДВУ і ін. І в міру своїх фінансових спроможностей УНСоюз дає дотації для тих осель. Дотації ті невеликі, бо невеликий є народний фонд, до якого кожний член УНСоюзу платить по два центи місячно. Звичайно, УНСоюз знає, що згадані дотації не є великою підмогою для тих осель, але є це підмога для членів УНСоюзу і їх дітей, які не мають змоги оплатити свого приміщення на різних українських оселях, а які є членами даних організацій.

На закінчення хочу ще додати, що всі ті, які були на Союзівці і з якими я розмовляв в Шикаґо, є дуже з неї вдоволені. Не нарікають навіть на велику віддаль. За 15 годин з Шикаґо системою супер-гайвей можна на Союзівку заїхати і ще там повечеряти. Є час вакацій — рішіться відвідати Союзівку, — Мекку американських українців!

Історія вакаційних осель ще має такий додаток: по всій Америці мали колись німці, поляки, чехи й інші народності свої центральні, льокальні і приватні оселі. Донині стоїть у Вінчестер, Висконсін, 120-акрова опущена і виставлена на продаж оселя німецького Бунду. Оселя має величезне озеро і річку з багатьома притоками. Квітуча колись польська оселя в Паверс Лейк з прямим залізничим сполученням, перейшла в приватні руки. А колись там при каві чи пиві іменовано всіх кандидатів на різні польські і американські уряди. З чеських осель залишився ще сокільський табір в лісовому резерваті повіту Чук при Гарлем і 95 -ій вулиці з власним озером, будинками і т. п. Проте, цей табір придбав ще бувший мейор міста Шикаґо, чех Чермак, як був повітовим старостою, і дав чеським соколам право на 99 років дарового користування табором і модерним устаткуванням. В часі, коли нема там дітей, відбуваються там важливі політичні наради й „індорсування кандидатів". Це свого роду Шанґріла, про яку ніхто не знає. Чехи вдержали теж центральну оселю в таборі біля Бофало, Міш.

Взагалі, центральні і добре устатковані вакаційні оселі шведів і других скандинавських народів, як теж і слов'ян, вдержалися. Лише раз в рік чути там рідну мову, бо Америка зробила своє! Оселі організацій не видержали, бо з розвитком добробуту вони не могли задовольнити членів. Доля українських осель без всякого пророцтва не може бути іншою, бо ми не є винятком в Америці! Треба модернізувати або продати!

КНИЖКА Й ЧАСОПИС — НАЙНЕОБХІДНІШІ В ДОМІ ЛЮДИНИ

НА СЛУЖБІ УКРАЇНСЬКОМУ МИСТЕЦТВУ

„Пісня і праця — великі дві сили,
Їм я до скону бажаю служить."

І. Франко.

Повище мотто, взяте з творчости Івана Франка, можна з великою точністю застосувати до Українського Музичного Інституту в Америці. Тихо й непомітно, без жадної підмоги з зовні, вже кілька років під проводом відомих українських музик та музикознавців виховуються нові кадри українських мистців на полі музики.

П'ять років тому проф. Р. Савицький виступив на сторінках української преси з пропозицією заснування УМІ в діяспорі, в ЗДА, та згодом, після створення централі в Ню Йорку, розгорнув його сітку й на інші міста в Америці. Ця піонерська праця проходила серед важких еміґрантських обставин, в скромних кімнатах різних установ. Організаційна сітка з Ню Йорку і Филаделфії поширилася по всій Америці, і сьогодні УМІ може похвалитися п'ятнадцятьма школами, а в них понад п'ятьдесять українських учителів - музик, та около п'ять сотень добрих і талановитих учнів.

Коли взяти до уваги, що европейські, чи американські, музичні школи, маючи менше число студентів, працюють в нормальних обставинах і то звичайно за великою матеріяльною допомогою різних фінансових магнатів, чи Карнеґівських або Куртисівських фондів, то треба з гордістю признати, що наш УМІ впродовж тих кількох років доказав багато. Короною дотеперішньої праці УМІ були недавні публічні виступи визначних учнів УМІ в різних містах Америки. Ці учні своєю працею і мистецькою грою були доброю відповіддю УМІ усім скептикам, а водночас живим покажчиком того, що єдино своя рідна музична школа, під керівництвом українських музик може вирощувати справжні українські таланти. Не індивідуальне розпорошення, але зорганізована суспільність у товаристві, чи школі, творить національну силу й цінність. Консеквентно, дитина, яка зростає і виховується у зорганізованій суспільності, в майбутньому працюватиме для цього суспільства.

В праці й організації УМІ теж немале значення має і той факт, що УМІнститут поволі дістає „право горожанства" в американському музичному світі, а це в національному бюджеті наш великий кредит.

Як працює УМІ по своїх відділах, видко з міст Гартфорду та Ню Гейвену. Там керівником УМІ є молодий пяніст Юрій Цибрівський, колишній учень УМІ у Станиславові, а згодом абсольвент музичних шкіл у Відні, та Зальцбурґу, а від 1956 р. „бакалявр" музики" в Єйльському Університеті в Ню Гейвені. Правда, вже від 1950 р. діяли в нас різні приватні музичні „студії", але ніхто цієї праці не контролював, ані учнів не клясифікував. Коли в 1955 р. за стараннням місцевої Р. Ш., та при співдії централі УМІ в Ню Йорку, засновано в Ню Йорку, засновово в Ню Гейвені і Гартфорді філії УМІ, усі українці, які розуміють значення громадської здисциплінованости, радо привітали народження тих відділів.

Тепер обидва відділи УМІ можуть похвалитися немалими досягненнями. Це треба завдячувати їх керівникові, п. Цибрівському, який нічого не жаліє, щоб тільки защепити любов до музичного мистецтва в ніжні душі молодого українського покоління. В Ню Гейвені учні місцевого відділу УМІ дали кілька публічних понисів, виступали з акомпаніяментами, чи самостійно на національних святах, та чотирократно пройшли офіційні піврічні і річні іспити за представництвом голови централі. Останній річний іспит, який відбувся в Ню Гейвені 27 червня ц. р., виказав великий поступ усіх учнів, деяких справжніх талантів. Оце ті, які працюють в Ню Гейвені: Юрій Цибрівський — керівник, піяніст, Ірина Небелюк — кляса фортепіяну, Ярослав Сорока — кляса скрипки і теоретичні предмети. Крім цього співпрацюють з УМІ пані:: д-р Олена Томоруґ, Т. Криницька і Н. Федорович. Учні: Л. Хома, Б. Заковоротна, М. Криницька, Л. Шумило, Г. Петрончак, П. Рондяк, П. Василевський, Н. Миколаєвич, О. Городецька, Д. Небелюк, О. Горечко, Д. Городецька.

За Божою поміччю, та при співпраці громадян і Централя і філії УМІ поборoли початкові труднощі.

І. Г-кий.

● **Американський військовий суд в Західній Німеччині** засудив на два роки важких робіт і непочесне звільнення з війська сержанта Вільяма Смолвуда, який два роки тому зник і потім явився знову у своїй частині. Вільям Смолвуд твердить, що не пам'ятає, як опинився у Східній Німеччині, бо був п'яний. Німецькі комуністи ув'язнили його і через два роки після того відставили до кордону західнього Берліну. Він нібито двічі пробував втікати. Засудили його як дезертира, що добровільно вернувся до своєї частини.

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

Прилюдна громадська нарада в Південнім Бруклині в справі УНС

Бруклин, Н. Й. — 25 липня в вечірніх годинах відбулася в південному Бруклині публічна нарада, зорганізована місцевим 293 Відділом УНСоюзу та організаційним рефератом централі з метою познайомити місцеву українську громаду з досягненнями і поточними завданнями УНСоюзу. Нараду відкрив предсідник Відділу п. Андрій Данильчук, який передав її провід секретарці Відділу і головній радній п. Марії Демидчук, яка з черги представила приявним двох промовців п. адв. Михайла Пізнака, містопредсідника УНСоюзу та д-ра Ярослава Падоха, організаційного референта та головного раного УНСоюзу. Після коротких, речевих, побудованих на життєвих прикладах доповідей про досягнення і дальші пляни діяльности УНСоюзу, як національної та господарської установи, слідувала дискусія, в якій взяли участь визначні місцеві громадяни п. Марія Душник, ред. В. Душник, п. Іван Гулей, інж. Баранський і ін. Дискутанти підкреслювали корисність таких безпосередніх зв'язків головних урядників УНСоюзу з широкою українською громадою, необмеженою до самих членів УНСоюзу та зобов'язалися активно допомагати в усіх союзових акціях, зокрема ж у збільшенні числа союзового членства з метою, щоб не було ні одного члена місцевої громади, який не стався б членом УНСоюзу. На запити відповідав п. Пізнак, після чого п. Демидчук закрила збори. Ця наскрізь вдала імпреза виявила, що літні місяці не мусять спаралізувати всяку громадську активність, зокрема, коли організатори наради додержують даного слова і закінчують нараду точно дві години після її відкриття.

РІЧНИЙ ВИСТУП ШКОЛИ ПРОФЕСОРА М. ПОЛЕВСЬКОГО В НЮ ЙОРКУ

Кожного року відбуваються цікаві і під кожним оглядом симпатичні виступи учнів наших музичних шкіл. Цікаві вони і симпатичні не лише для батьків учнів й їхніх педагогів, але і для тих членів нашої громади, яким не байдуже виховання нашої молоді та її духовокультурний ріст. Тож роблячи підсумки з цілорічної праці учнів існуючих в Ню Йорку українських музичних шкіл, належить об'єктивно визнати, що ті школи стоять на високому рівні і ні на крок не уступають іншим школам нюйоркської метрополії. Це визнання належить пояснити тим, що виховна праця в цих школах провадиться під керівництвом визначних педагогів - фахівців.

Між багатьма в цьому році учнівськими публічними виступами (попис учнів Українського Музичного Інституту, Музичної школи проф. В. Кіпи) слід відмітити виступ учнів музичної школи проф. М. Полевського, що відбувся 30 червня в залі Українського Літературно - Мистецького Клюбу. Треба визнати, що проф. Полевський один із тих педагогів, які обдаровані не лише педагогічними здібностями і фаховим знанням, але й великою працездатністю, виїнятковою терпеливістю і небуденною любов'ю до молоді.

Учнів школи проф. М. Полевського, щодо віку і часу навчання, належало б поділити на дві групи: молодшу, з часом науки від кількох місяців до двох років, і старшу — від двох до чотирьох років. До першої групи, на мою думку, належало б зарахувати Олега Туркало, Патрицію і Рональда Нью, Лінду Оленчук, Христину Падох, Андре Вирлі, Антона Шумило, Мирну й Александра Варлоґ. Зважаючи на вік і час навчання цих дітей, було б завчасно ще подавати критичну аналізу виконаних ними творів. Належить одначе признати, що виступ був доказом великих досягнень в науці цих учнів на протязі недовгого часу. Кожний з них виконав свої партії вдало, з певною музикальною ясністю і старанною підготовкою.

З старшої групи, — Джон Варгол виконав Сонату оп. НО. 2. (1) Бетговена і Прелюд оп 3. Рахманінова акуратно з наявним чуттям і зрозумінням. Уч. Мая Падох виконанням Сонати А-дур (1) Моцарта, Мазурки оп. 6. Но. 2 і Фантазії — Імпромту Шопена, виказала музикальні здібності. З легкістю і художнім відчуттям стилю відограла нелегкі для учнівського виконання твори. Дорота Гелик виконала свою партію: Фантазія Ц-моль Моцарта, Мазурку оп. 63. Но. 2 і Вальс оп. 69. Но. 1. Шопена вповні задовільно. Особливо цікавою і переконливою була її інтерпретація обох творів Шопена.

Учениця Українського Музичного Інституту, Наталка Зеленська, виступила в цьому році з дуже різноманітною програмою, що вимагає для її виконання значної музичної зрілости. Її виконання Патетичної Сонати, особливо другої частини (Адажіо) відзначалося граціозною ніжністю і художньою інтерпретацією. У виконанні Арії з варіяціями Генделя й Імпромту Е-моль Шуберта, учениця виказала за останній рік науки значний поступ в техніці.

М. Галій.

Роман Рудницький гратиме в Денвері, Кол.

Хоч ще дуже молоденький, та вже добре відомий широкому українському загалові, наш 14-літній піяніст Роман Рудницький виступить 6-го серпня ц. р. в Денвері, Колорадо з концертом. В програму включені твори українських композиторів, а між ними також одна композиція д-ра Антона Рудницького — батька молодого Романа.

Кар'єра Романа ще тільки в початковій стадії, отже недовга, але рухлива та успішна, і якщо вона продовжуватиметься таким темпом в будуччині, то напевно, що з неї користь матиме не тільки українська еміґрація, але і поневолена тепер Батьківщина.

Навчання гри на фортепіяні почав Роман в свойого батька, проф. Антона Рудницького. Мавши сім років, він вже виступав із своїм першим приватним концертом, якого слухав світової слави вітруоз Simon Barere, який тоді цікавився талантом Романа.

На дев'ятому році життя Роман був наймолодшим фінансістом контесту филаделфійської оркестри, і вже тоді дебютував на публічному концерті, як піяніст і скрипаль.

За свої особливі музикальні здібності, Роман одержав стипендію. Спершу в музичній академії у Филаделфії, а пізніше в музичній консерваторії.

Тепер Роман перебуває в Окленді, Каліфорнія, на „Мастер" курсі гри на піяні, при Міллс каледжі. Курс цей веде світової слави піяніст д-р Е. Петрі для студентів високих шкіл. Роман є єдиним студентом середньої школи, що був прийнятий на цей курс, з-поміж соток аплікантів з усієї Америки.

Дуже високу оцінку гри нашого молодого піяніста подавали вже часто не тільки українські знавці музики, але також американські та канадійські в таких містах, як Ню Йорк, Шикаґо, Дітройт і Торонто, в яких Роман з успіхом концертував.

Українці Денверу та околиці матимуть добру нагоду почути концерт нашого молодого мистця, який є спонзорований денверським університетом і відбудеться в залі Стюдент Юніон при 2050 Іст Еванс Евню. Доїзд з центру міста автобусом число 8. Початок концерту, о год. 8-ій вечором.

К. К.

● **Команда летунства** повідомляє, що нові нищильники з керованими ракетами можуть знищити від 70 до 90 відсотків ворожих літаків, які знайдуться в засягу їх діляння.

● **В Ню Гейвені** під час експльозії газолінового танкера потерпіли від горіючої газоліни 50 осіб. Найбільше потерпів шофер Вілбур Ґодфрі, тіло якого попечене на 85 відсотків. Він спинив був тягарове авто, щоб не наїхати на собаку, і тоді ззаду на нього наїхало особове авто, якте спричинило експльозію.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Клівленд, Огайо

Із місячних зборів 364-го Відділу УНС.

Наше Братство св. Василія Великого, Відділ УНС ч. 364 в Клівленді, Огайо, відбуло свої місячні збори, як звичайно, в другу неділю місяця, 9-го червня. На зборах вшановано вставанням з місць День Батька, що припадав на наступну неділю та віддано окрему увагу зоряному американському прапорові, з нагоди 180-ої річниці його встановлення. З цієї нагоди секретар Відділу п. Ів. Коронєвич, на рекомендацію голови Відділу Гр. Кукіза, прочитав із „Свободи" з 1955-го року статтю „Наш Прапор". Було б добре, щоб інші Відділи взяли собі з цього приклад та на своїх зборах читали спільно важливіші статті чи інформації з нашого органу і їх спільно обговорювали. Це робить збори цікавішими. Зокрема варто заохотити всі Відділи, щоб вони подавали до „Свободи" звіти із своєї праці та інформували про неї інших, бо це також давало б добрий приклад.

Марія Кукіз

Амстердам, Н. Й.

Шевченкові роковини.

Заходом місцевого відділу УКК 14 квітня відсвятковано роковини Т. Г. Шевченка. Свято започатковано відспіванням строфи „Заповіту", яку виконав хор під батутою п. В. Боднара. Свято відкрив п. нотар Василь Чучман, нав'язуючи до слів „Заповіту" — . . . „І мене в сімї великій", підчеркнув силу і вагу тих слів для українського народу взагалі та для кожного українця зокрема.

Слідував виступ пластунів-новаків, які вивели вдало сценічну картину п. н. „В поклоні Тарасові Шевченкові", яку приготовив та режисерував п. проф. Ярослав Юрчух. Згадана картина — це монтаж пісень і деклямацій з життя і творчости Т. Шевченка, в якій поодинокі пластунки та пластуни виступали з піснями та деклямаціями, виявляючи свою любов до України та вірність „Заповітові" Шевченка. Ця картина зробила миле враження на всіх присутніх.

Належиться признання місцевому проводові Пласту, ст. пл. Оксані Дереш, як також пластункам Христині Вішко та Іринеєві Юрчук за працю над нашими найменшими. Реферат, який виголосив п. Ярослав Почапський з Рачестеру, опрацьований був змістовно. Прелеґент держав приявних в пильній увазі та викликав велике духове піднесення. Дальше слідували хорові точки, „Світе тихий" і „Учітеся брати мої".

43 Псалом Шевченка віддеклямував п. проф. Ярослав Юрчук з глибоким чуттям. Свято закінчив хор відспіванням останньої строфи „Заповіту". Треба признати, що свято було вдале та належно підготоване, за що належиться щира подяка п. дир. Боднареві, п. проф. Юрчукові та провідниці Пласту панні Оксані Дереш.

О. К.

Міннеаполіс, Мінн.

Концерт на допомогу Капелі Бандуристів.

„Свобода" кілька разів друкувала повідомлення про пляновану нашою славною Капелею Бандуристів велику подорож до Европи та Південної Америки, а в зв'язку з цим — заклик Т-ва Приятелів Капелі до всього українського громадянства в ЗДА та Канаді прийти з допомогою в реалізації цієї мандрівки шляхом створення відповідного фонду. На жаль, майже зовсім не було повідомлень про те, як відгукнулась на це наша українська громада, як посувається справа збирання фонду. „Свобода" друкує дуже багато дописів про різні імпрези з тією чи іншою благодійною метою, але до цього часу не було, здається, жадного допису про те, що яканебудь з наших громад влаштувала концерт, чи просто провела збірку на користь Капелі. З цього погляду український Міннеаполіс мав честь зробити почин у цій шляхетній акції, влаштувавши, за ініціятивою місцевої філії УККА, концерт, чистий прибуток з якого пішов на фонд Капелі.

Концерт відбувся 29 червня в досить великій залі новозбудованої школи при церкві св. Констянтина. Крім різних місцевих виконавців в ньому взяв участь прибулий з Дітройту керівник Капелі Бандуристів п. Гр. Китастий. В своєму вступному слові він вказав на те велічезне пропаґандивне значення, яке матиме подорож нашої Капелі — культурного амбасадора Вільної України — по різних країнах світу. Адже є ще багато країн, які мало, або й зовсім не ознайомлені з духовною культурою нашого народу, з його самобутнім народ. мистецтвом, чудовими піснями та думами, чарівною музикою бандури. Скільки симпатиків нашої визвольної справи приєднає кожен виступ Капелі перед західньо -европейською чи південно - американською авдиторією, яка ще ніколи в своєму житті не чула бандури!

Але місія Капелі цим не обмежується. Капеля хоче понести пісню і думу — скарб нашої народної душі не лише чужинцям, але також і своїм людям, розсіяним по всьому широкому світі, які тужать за рідним словом, рідною піснею і інколи, живучи в чужому оточенні, починають заломлюватись і піддаватись облудній пропаґанді різних „Михайлівських Комітетів", що закликають до повернення „на родіну". Виступи Капелі мають скріпити на дусі підтримати морально тих наших братів і сестер, вдихнути в них віру у те, що сонце правди засяє колись і на нашій поневоленій батьківщині, що Україна буде вільною і незалежною.

В концерті взяли участь, крім почесного гостя, кращі мистецькі сили Міннеаполісу та Сен-Полу, а також діти, що показували свої здібності в різних ділянках мистецтва.

Молода дебютантка п-на Катерина Павлишин виконала арію Оксани з опери „Запорожець за Дунаєм", а також ліричну „Тихесенький вечір", — муз. К. Стеценка. Вона має приємного тембру сопрано, і її спів справив цілком сприятливе враження. Сподіваємось, що цей перший виступ на сцені буде для неї стимулом до дальшої праці над своїм голосом для набуття потрібної вокальної школи.

П-на Є. Берецька вдало виступила цього разу в новому для неї жанрі оперових арій. Виконала „Пісню Поліни" з опери Чайковського „Винова Дама" та арію Даліли з опери Сен - Санса „Самсон і Даліла"

Пані О. Бринь внесла багато теплоти і душі у прекрасно виконані дві речі Г. Китастого: „Колискова" (акомпаніямент на піяніно Є. Берецької) та „Нагадай, бандуро" (акомпаніямент на бандурі автора). Цим самим ми мали приємну нагоду познайомитись з цікавими гармонізаціями керівника капелі — композитора Гр. Китастого, який після цього зворушливо проспівав, під власний акомпаніямент на бандурі, „Думу про трьох братів", до якої напочатку дав відповідні пояснення. Крім цього він разом з молодим своїм учнем Тарасом Михалевичем виконав на бандурі кілька варіяцій на тему народніх пісень і танків. Їх гру публіка щедро нагородила гарячими оплесками. Треба сказати, що „учень", не зважаючи на зовсім молодий ще вік, не відставав від свого „учителя".

Пані З. Мельниченко виконала дві повні драматизму оперові арії: арію Аїди з опери Верді та Мікаелі з „Кармен" Бізе. Вона показала добру школу співу і її виконання, і акомпаніямент п. Р. Згодава було на належному мистецькому рівні. На додаток вона проспівала народню пісню „Ой не світи, місяченьку".

П. Борис Ґрінвальд з чуттям прочитав кілька своїх віршів.

П-на Наталя Грановська, доччка проф. О. Грановського, виконала на піяніно відомий прелюд Рахманінова. При всій технічній вправності їй важко було досягти потрібного ефекту через дефекти інструменту.

Дуже гарно виступали діти. 7-річний Отто Абрамчук милував авдиторію своєю грою на акордеоні („Фінський вальс", „Прекрасний день" та „Угорський танок ч. 50" — Брамса). Добре були виконані сольо-танці: „Гонивітер" (Надія Бринь) та „Чумак" (Михась Прядка). Прекрасно виконав Юрко Умеровий танок з шаблею „Запорізький герць". Він викликав захоплення авдиторії. На закінчення продемонстровано групові танки (керівник В. Ясенюк) „Катерина" та „Гречаники".

Програма вечора була широка і різноманітна. Концерт організований майже експромтом, пройшов з великим успіхом. За його влаштування належить признання управі міннеапольської філії УККА в цілому, а особливо тим особам, які приклали до цього найбільше праці і культ.-освітньому референтові пані О. Бринь та організаційному референтові п. В. Домбровському.

З приємністю стверджуємо, що публіка усвідомила значення тієї шляхетної цілі, на яку призначено весь прибуток з концерту, і з'явилась на нього масово, справді „по соборному". Під час перерви переведено збірку пожертв на Фонд Капелі, що, вкупі з готівною каси, склало досить поважну суму, яку позакінченні вечора вручено керівникові капелі п. Гр Китастому.

Гадаємо, що за добрим почином Міннеаполісу підуть інші українські громади і зроблять все можливе, щоб допомогти капелі створити потрібний фонд і вирядити її в дорогу.

Ол. Филипович.

P. S. На всякий випадок подаємо адресу, на яку треба пересилати гроші:

Friends of the Ukrainian Bandurist Chorus, Inc.
111 E. Kirby Ave
Detroit 2, Mich.

НАЦІОНАЛІЗМ — АНТИДОТ НА КОМУНІЗМ

(Закінчення зі сторони 2-ої)

шани до їхньої незалежности. Тоді, і тільки тоді, арабські народи будуть виставлені на спокусу співпраці з комунізмом.

Наведені вище думки тунісійського політичного діяча, хоч обертаються переважно навколо арабських країн, відносяться до націоналізму всіх народів, а значить і до українського націоналізму.

Це — не теоретичні міркування, але досвід цілого життя в змаганні за здобуття державної незалежности своїй країні, досвід, який увінчався повним успіхом. Тільки в останніх двох роках осягнули державну незалежність на африканському континенті, крім Тунісії, Марокко, Судан і Гана. Націоналізм виявився творчою та рушійною силою, що стає на змаг з комунізмом з виглядом на повну перемогу.

Ця висока оцінка націоналізму є рівночасно великим ударом по всіх тих, хто дивився на нього, як на щось меншовартне, щось вузьке та вперте, і по всіх непередрішенцях, які відмовляють поневоленим Москвою народам права на їхню державну незалежність.

Непередрішенці дістали осторогу, що їхня неґація допоможе комуністам в кризових часах осягнути те, чого вони самі не вспіли осягнути на протязі сорока років при застосуванні найбільш жорстоких засобів, а саме непередрішенство може кинути поневолені народи в розпуку і примусити їх піти на співпрацю з комунізмом.

Думки і погляди міністра Бургуіби повинні спонукати носіїв українського націоналізму до глибокої застанови і щирої відповіді: що пророблено в ділянці соціяльної справедливости, яка в рамцях своєї майбутньої держави має запевнити всім суспільним верствам справедливу участь в матеріяльній та духовій культурі нації. Що зроблено і що ще треба зробити, щоб об'єднати українську націю і зробити її здібною до координованої дії. На думку цього арабського патріота, думку, оперту на довголітньому досвіді національної революції в його країні та в інших країнах Азії і Африки — всі три складові частини кожного націоналізму, тобто ідея незалежности, ідея соціяльної справедливости та об'єднання нації — є в однаковій мірі важливі та необхідні, щоб націоналізм став здатним до дії, до якої уповноважила його нація і до якої кожної хвилини може покликати його історія.

Еквадорський амбасадор про конечність економічної співпраці між американськими державами

Ню Йорк, Н. Й. — Еквадорський амбасадор д-р Хозе Р. Чірібога промовляв в Центральному парку під пам'ятником визвольника Південної Америки генерала Сімона Болівара з приводу 174-их роковин з дня його смерти. Він сказав, що економічна нерівність між країнами Америки загрожує політичним успіхам, яких досі вспів добитися панамериканізм. Амбасадор заявив, що життьова стопа мільйонів мешканців латинських американських держав надається до порівняння з життьовим стандартом людей із недорозвинених азійських країн. Коли дивитися на обидві Америки з торговельного становища, то вони не виглядають на одну родину, тільки на 21 переділок, які є розділені між собою „великим китайським муром" кордонів і митних оплат. Демократія в цій півкулі щораз то збільшується, хоч час від часу той процес припиняє поява тимчасових диктаторів. Д-р Чірібоґа назвав Організацію Американських Держав „найбільшим пам'ятником" для вшанування Болівара.

Англія помалу звертається проти Ізраїля

Єрусалим. — Англія рішила ліквідувати свої нафтові торговельні зв'язки з Ізраїлем, тому вона замикає станиці влаштування і споруди, двох компаній Шелл і Бритіш Ойл Компані, замикає рафінерію в Гайффі і помалу ліквідує свою фабрику електричних проводів. Названі англійські компанії повідомили, що вони ліквідують свої торговельні операції в Ізраїлі з фінансових причин, бо, мовляв, вони грошево не виплачуються. Однак ізраїльський уряд переконаний, що це діється внаслідку ревідування англійської середньо-східньої політики. За твердженням ізраїльських офіційних кіл, Англія щораз більше намагається відзискати колишні свої впливи в арабському світі й тому звертається проти Ізраїлю. Такий зворот пояснюється повною невдачею Англії в її минулорічньому поході проти Єгипту. Про-арабську й анти-ізраїльську політику провадив безпосередньо після останньої війни соціялістичний міністер закордонних справ Англії пок. Ернест Бівен. Анти-ізраїльською політикою Англія буцім-то хоче закріпити своє становище в Іраку й відзискати культурно-економічні впливи в Єгипті, де її місце зайняли Совєти. Цей ступневий зворот англійської політики викликав в Ізраїлі велике пригноблення, як політична перемога арабського світу, що поручає бойкотування Ізраїлю.

СТРІЛИ, ЩО ПРИНОСЯТЬ РАДІСТЬ І ДАЮТЬ РОЗВАГУ

Із кожним стрілом зв'язана, звичайно, думка про війну, смерть і руїну. Тим часом не всі стріли приносять нещастя. От, наприклад, стріли штучних вогнів, що найрізнороднішими кольорами освітлювали небо, принесли напевно багато радости і розваги майже двом мільйонам японців, що зібралися над рікою Суміда в Токіо на свій традиційний фестиваль, що й показано на цій фотографії.

Противники Батісти не погоджуються на організацію тимчасового уряду

Гавана, Кубинська Республіка. — Провідник кубинських повстанців в провінції Орієнте Фідель де Кастро видав окремий маніфест, в якому пропонує, щоб теперішній президент Фульхенціо Батіста зрезиґнував зі свого становища, а на його місце громадські організації мали б вибрати тимчасового президента, який впродовж одного року мав би розписати нові вибори. Колишній президент Куби Рамон Сан Мартін, який є провідником частини партії „Автентіко", заявив, що „не можна дійти до замирення на Кубі таким способом, як це пропонує Фідель де Кастро". Подібно висловився про проєкт де Кастра і другий опозиційний до режиму Батісти політик — провідник Націоналістичної Революційної партії Хозе Пардо Лляда. Не погоджується з Кастром і голова Ортодоксійної партії Карльос Стерлінґ. Опозиційні партії домагаються нових виборів, але між ними немає згоди в тому, які мали б бути ґарантії, щоб вибори відбулися об'єктивно.

● **Відразу після залізничної катастрофи,** що сталася минулого тижня біля Ніцци у Франції, французький промисловець, який щасливо врятувався в тій катастрофі, побіг до телефону на найближчій стації, щоб заспокоїти дружину. Скінчивши розмову, він вийшов на вулицю і — впав мертвий від розриву серця.

● **Стейтовий уряд здоров'я** в Каліфорнії ствердив радіоактивність у воді, яка випливає з гір Сієрра, де топляться сніги. Уживання цієї води впродовж кількох місяців, може бути небезпечним для життя, — заявив директор уряду здоров'я, д-р Мелком Меррілл.

● **Італійські комуністи** зазнали неприємної несподіванки: Антоніо Джолітті, лідер комуністичного руху в П'ємонті та один із найвидатніших італійських комуністів, заявив про свій вихід з партії та зірвання з комунізмом. Від часу масакри на Мадярщині, він гостро критикував Москву, а недавно „сам" Пальміро Толіятті, лідер італійських комуністів, докоряв йому за його в „буржуазному дусі" писані статті.

Посмертні Згадки

ГРИГОРІЙ МОСКАЛЬ, член Відділу 39-го УНСоюзу в Сиракюзах, помер наглою смертю 9-го липня 1957 р., проживши 50 років. Народився в Норт Гамптон, Па. в 1907 р. В Сиракюзах прожив 22 роки. Полишив у смутку дружину Павліну, дві доньки, Стефанію та Анну та внуків. Похорон відбувся з похоронного заведення до церкви св. Івана Хрестителя, а опісля на парохіяльне кладовище в Сиракюзах, при участі Родини, Кревних і Членів Відділу. — В. Й. П!

Уряд Відділу

АННА КУЗИК, членкиня Відд. 336 УНСоюзу в Клівленді, О., померла, дня 15-го липня 1957 р. Походила зі с. Березів, пов. Старий Самбір, Україна. Полишила в смутку чоловіка Петра, 2 доньки замужні, Катерину і Анну, 2 синів, Івана і Миколу і 7 внуків. Похорон відбувся 18-го липня з греко-кат. церкви, при участі Родини, Знайомих і Членів Т-ва „Сокіл". — В. Й. П!

Гр. Кисіль, секр.

ТАРЗАН, ч. 3905. Напад почи настьея.

WITH THE COMING OF THE AFRICAN DAWN, DON EVANS WAS SEEN OUTSIDE THE STOCKADE, WITH A NOOSE AROUND HIS NECK!

"THAT'S OUR CUE," EXCLAIMED TARZAN. "LET US CHARGE! KEEP TOGETHER, AND MAKE LOTS OF NOISE!"

З приходом африканського світанку, перед парканом із петлею на шиї, появився дон Айвенс.

— Тепер наша черга! — гукнув Тарзан. — Атакуймо! Тримайтеся разом і робіть якнайбільше крику!